

رونکی نییه‌ت پاکی

و

تاریکییه کانی

ویستی دونیا به کاری دوار فوز

له ئییر روشنایی قورئان و سوننه تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطاني

وهرگیرانی :

م. شاخوان جواد احمد

پیش نویژو و تار خوینی مزگه‌وتی (سەيد ئە حمەدى فەيلەسۇف) / چەمچە مان

۱۴۲۹-۲۰۰۸ زایینی

چاپی یە کەم

لە بىلە كەركۈزۈكلىنىر

مالپه‌رى بەھەشت

www.ba8.org

✉ islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ئەغۇن ئەمەنەن بىن بۇ رەبىلە لە كەلەپىشىمىڭ

كتىبى ژمارە ٥٥

پیشہ کی وہ رگیر

إنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ خَمْدَهُ وَنَسْتَعِينَهُ وَنَتَوَبُ إِلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّورِ أَنفُسِنَا وَسَيَّاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمِنْ يَضْلِلُ فَلَا هَادِي لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

(۱) ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُولُوا أَللَّهُ حَقٌّ تُقَاتِلُهُ وَلَا تَمُونُ إِلَّا وَأَنْتُمُ مُسْلِمُونَ﴾

(۲) ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ أَتَقُولُوا رَبُّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَقْسِيرٍ وَجَهَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَأَتَقُولُوا أَللَّهُ الَّذِي سَأَءَلَّوْنَ يَوْمَهُ وَأَلَّا رَحَمَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رِقَبًا﴾

(۳) ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُولُوا أَللَّهُ وَقُوَّلَا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ۷۰ ﴿يُصْلِحَ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

اما بعد :

فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْمَهْدِيِّ هَدِيُّ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدُعَةٍ، وَكُلُّ بِدُعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

موسُلمانی خوشہویست ئەم نامیلکے یہی بەردەستت باس له یەکیک له گرنگترین بنچینہ کانی گیرابوونی کردەوە چاکە کان دەکات، ئەو بنچینہ یہی ئەگەر له هەر کردەویه کی چاکەدا نەبیت وەرنگیریت و قەبول نابیت، ئەویش نیهت پاکییه، بۆیه گەورەترین و بەنرخ ترین دەست مايھی موسُلمان بۆ گیرابوون و بەردەست ھینانی پاداشتى زور لەسەر کردەوە چاکە کانی برىتىيە له و نیهتە کە لەناو دلىدا ھېيە، جا بە پىيى بۇون و نەبۇون و كەم و زورى نیهتى حىساب بۆ کردەوە کانی دەکریت.

بۆیه موسُلمانی خوشہویست زور ھەول بەدە نیهتت تەنها بۆ خواي پەروەردگار بىت لە ئەنجام دانى کردەوە کانتدا، چونکە خىرو بەرەکەتى دونیا و دوارپُر لە فەزل و گەورە بىي بەرۇو بومە کانی نیهت پاکییه، وە گەورەترین ھۆکارە بۆ گیرابوون و وەرگیرانى کردەوە کان ئەگەر شوین کە وتنى پىغەمبەرى ﷺ لە گەلدا بىت، وە دەبىتتە مايھى بە دەست ھینانى خوشہویستى خواي پەروەردگار و پاشان خوشہویستى فريشته کان، وە نیهت پاکى بنچینە و بنەماو ناوه پۆکى ھەموو کردەوە یەکە.

موسُلمانی ئازىز بە ھۆى نیهت پاکى و دلسوزىتەوە خىرو پاداشتت بۆ دەنسۈرىت لەسەر کردەوە حەلّ و دونيابىيە کان ئەگەر لە ئەنجام دانىدا مەبەستت خواي پەروەردگار بىت، وە خىرو پاداشتت بۆ دەنسۈرىت لەسەر ئەو کردەوانەي کە نیهتى باش و پاستت ھەبووه بىانکەيت ئەگەر نەتتوانى بىشيان كەيت (بە ھۆى پىگەپەر)، موسُلمانی خوشہویست ئەگەر دەتەويت خواي پەروەردگار ئەم ئۆممەتە سەربخات بەسەر دوزمنان و ناحەزانىدا ئەوە ھەول بەدە نیهتت پاک بکەيت وە لە ریاپ بەشە کانى نەفسەت، وە بىان نیهت پاکى مايھى پىزگار بۇونە لە سزاي دوارپُر، وە ھۆکارە بۆ لاجۇون و نەمانى تەنگ و چەلەمەي دونیا و دوارپُر، وە مايھى پىزگار بۇونە لە گومرايى و سەرلىشىۋاوى، وە ھۆکارە بۆ زىاتر ھىدایەت و پىئىمونى.

(۱) سورە آل عمران ، آية (۱۰۲) .

(۲) سورە النساء ، آية (۱) .

(۳) سورە الأحزاب ، آية (۷۱-۷۰) .

بؤیه خوشک و براى ئازىز ئەگەر دەته ویت هەست بە دل ئارامى و بەختە وەرى بکەيت، ئەگەر دەته ویت ئیمان لە دلتا جوان و رازاوه بیت و عاققیه تەت خىر بیت و پارانە وەکانت گیرابیت و لە ناو گۇردا نازۇ نیعمەت و مۇزىدەی دلخوش كەر بە دەست بھینیت و بچىتە ناو بە ھەشتە وە پىزگار بیت لە ئاگرى دۆزەخ، ئەوە ھەول بىدە ھەر کاتىك كردە وە چاکەت كرد تەنها مەبەستت پازى كىدنى خواي پەروەردگار بیت و دوور بیت لە پىا كىدن و كردە وە كىرن بۇ نەفسى خوت . دواکارم لە خواي پەروەردگار بۇ خۆم و سەرچەم موسىلمانان دلسىزى و نيازپاكىمان پى بېھخشىت لە ھەموو ووتە و كردە وە يەكدا، وە كردە وە كانمان پاک بکاتە وە لە بەشى نەفس و ھەواو ئازارەزۇوە کانى، وە دوورمان بخاتە وە لە كىدىنى پىا .
لە كۆتايدىدا لە خواي پەروەردگار دەپارپىئە وە دەلىين: ﴿رَبَّنَا لَا تُرْغِبُنَا بَعْدًا إِذْ هَدَيْنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ﴾

﴿آل عمران: ٨﴾

ڪەر: م. شاخەوان جەۋاد ئە حەممەد

پىش نويىۋو وتار خوينى مزگەوتى (سەيد ئە حەممەدى فەيلەسوف)

پیشنهاد دانه ر:

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعود بالله من شرور أنفسنا، وسینات أعمالنا، من يهدى الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

موسولمانی خوشه ویست ئمه‌ی بەردەستت نامیلکه‌ی کی کورته لەسەر "پوناکی نبیهت پاکی و تاریکیه کانی ویستی دونیا بەکاری دوا روْز" تیایدا تیگه‌یشن لە ماناو واته‌ی نبیهت پاکی و گرنگی و پایه‌ی بەرزی نیهتی باشم پوون کردقتوه، وە باسی ویستی بەدەست هینانی دونیا بە کردنی کاری چاکه‌م کردووه، وە باسی ئەو کارانه‌م کردووه کە بۆ بەدەست هینانی دونیا دەکریت، وە باسی ترسناکی و جۆرو بەشە کانی پیام کردووه، وە باسی شوینه‌واری خراپی پیا لەسەر کردەوە چاکه‌کانم کردووه، وە باسی هۆکارو پالنھره کانی پیام کردووه، وە باسی پیگا چاره‌ی بەدەست هینانی نبیهت پاکیم (الإخلاص) کردووه.

موسولمانی خوشه ویست نبیهت پاکی هۆکاریکه بۆ سەرکەوتن و پزگار بوون لە سزای خوای پەروه ردگار، وە بەرز بۇونه‌وھی پلھو پایه لە دونیا و دوا روْزدا پیئی، وە سەرفراز بوون بە خوشه ویستی خوای پەروه ردگار بە هۆیه‌وھ، وە خوشه ویستی ئەھلى ئاسمانه کان و زھوی بۆ كەسى نيازپاک (المُخْلِص)، كە بەراستى ئەمە نورو پوناکیه کە خوای پەروه ردگار دەیخاتە دلى ئەو بەندانه‌ی کە خۆی ویستى لیئیه، هەروهک خوای پەروه ردگار دەفه رمویت: ﴿وَمَنْ فَرَّجَ عَلَى اللّٰهِ مِنْ نُورٍ﴾ (النور: ٤٠).

واته: هەركەسیک خوای پەروه ردگار نورو پوناکی پى نە به خشیت، ئەو هەرگیز نورو پوناکی نبیه. ویستی بەدەست هینانی دونیا بە کردنی کاری دوا روْز ھەمووی تاریکیه، لەبەر ئەوھی ویستی بەدەست هینانی دونیا بە کردنی کاری دوا روْز پیچەوانه‌ی خوا بە تەنها پەرسنییه، وە ئەگەر تیکەل بەھەر کردەوە ھەل ببیت ئەو هەلی دەوەشیتتەوھ، هەروهک خوای پەروه ردگار فەرمویتى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا نُوقَ إِنَّهُمْ أَعْمَلُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبَخِّسُونَ﴾ (أوْتَيْكَ الَّذِينَ لَيَسْ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا أَلْكَارٌ وَحَكِيرٌ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَنَطَلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (ھود: ١٥-١٦).

واته: هەركەسیک لە ژیانی دونیادا تەنها مەبەست و ھەول و کوششی دونیاو جوانیه کانی بیت، ئەوا ئىمە لە دونیادا ئاوات و مەبەسته کانی ئەدەینى "بە ئەندازەی ویستی خۆمان کە بپیارمان لەسەر داوه نەك بەمەبەست و ھەلپەو ھەموو ئاواته کانی خۆيان" وە لە دونیادا بەرھەمی پەنجى خۆيان وەرئەگىن، وە لە دوا پۆزدا ھېچ پاداشتى چاکەيان نادىتىھ وە ھېچ خوشى و ئىسراھەتىان بۆ نبیه تەنها ئاگرى دۆزەخ نەبیت، وە ئەو کردەوانه‌ی لە دونیادا ئەيان کرد ھەموو پوچەلە و وەرنەگىراوھ لاي خوای پەروه ردگار چونكە بۆ خوای پەروه ردگاريان نەکرد وە مەبەستيان رازى بۇونى ئەو نەبووه.

ئەم نامیلکه‌یم کردقتوه دوو بەشەوھ، هەر بەشەی چەند باسیکى لە ژىردا جى دەبىتتەوھ، بەم شىۋەھى لاي خوارەوھ: **بەشى يەكەم: پوناکی نبیهت پاکی.**

باسی يەكەم: تیگه‌یشن لە ماناو واته‌ی نبیهت پاکی.

باسی دووگەم: گرنگی نبیهت پاکی.

باسی سىيەم: پلھو پایه‌ی بەرزی نیهتى باش.

باسی چوارم: بەرو بوم و سودەکانی نبیهت پاکی.

بەشى دووەم: تارىكىيەكانى ويىتى دونيا بەكارى دوا روژ

باسى يەكەم: ترسناكى ويىتى بەدەست هىئانى دونيا بە كىدىنى كارى چاكە.

باسى دووەم: جۆرەكانى ئەو كارانەى كە بۇ بەدەست هىئانى دونيا دەكىيەت.

باسى سىيىەم: ترسناكى و زيانەكانى پىا.

باسى چوارەم: جۆرو ورده كارىيەكانى پىا.

باسى پىتىجەم: بەشەكانى پىاو شويىنەوارى خрапى لەسەر كردەوە چاكەكان.

باسى شەشەم: ھۆكارو پالنەرەكانى پىا كىدن.

باسى حەوتەم: پىگا چارەرى بەدەست هىئانى نيازپاکى و چارەسەرى پىا كىدن.

داواكارم له و خوايە به و ناوه گەورەيە ئەگەر داوايلى بىرىت پىى ئەبەخشىت، وە ئەگەر هاوارى بۇ بىرىت پىى وەلام ئەداتەوە، داوايلى دەكەم، ئەم كارە پىرۇزە تەنها لەبەر خاترى ئەو بىت، نوسەرە خويىنەرۇ چاپكەرۇ بىلەو كەرەوەى لە فيردەوسى بەرزۇ پان و بەرين پى نازۇ نىعەمت نزىك بکاتەوە، وە سودم پى بىگەيەنېت لە ژيانى دونياو پاش مۇدىم، وە سود بە ھەموو ئەو كەسانە بىگەيەنېت كە ئەگات پىيىان، بەراستى خواي پەروەردگار باشتىرىن داوا لىتكراوه و بەرىزترىن ئومىد پى بووانە، تەنها ھەر ئەو پاشتىوانمانە و باشتىرىن پىشت پى بەستراوه، وە سوپاس و ستايىش بۆپەروەردگارى ھەردوو جىهانىيان، وە سەلات و سەلامى خواي پەروەردگار لەسەر بەندەو پىغەمبەرى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) راستىگۈ خۆى و يارو ياوهەران و شويىن كەوتۇنیان بە چاكى تاپقۇزى دوايى بىت.

بهشی یه که م: پوناکی نییهت پاکی

باسی یه که م: تیگه یشن له ماناو واتهی نییهت پاکی:

مانای ووشهی (الإخلاص) له زمانه وانیدا: خلَصَ يخلُصُ خلوصًا: واته: پاک بعوهوه و خلت و خاشی له سهنه ما، و ده وتریت: خلَصَ من وَرَطَهِ: سه لامه بوو لی و پزگاری بوو، و ده وتریت: خلَصَه تخلیصاً، واته: پزگاری کرد، والإخلاصُ في الطاعةِ: تَرْكُ الرِّيَاءِ^(۱)، نییهت پاکی له په رستندا، بریتیه له واز هینان له پیاکردن.

وه بنچینهی نییهت پاکی ئوهیه: کاتیک بهنده یه کی مسلمان هر کرده وه یه کی چاکه ده کات مه بهستی پیی ته نهان نزیک بوونهوه بیت له خوای په روهردگار.

زانایان (په حمه تی خوايان لیبیت) پیناسهی زوریان بُو نییهت پاکی کردووه، که مانای هندیکیان نزیکه له یه که وه:

ووتر اووه: نییهت پاکی واته: هه موو مه بهسته کان له په رستندا تاک پاگرتني خوای په روهردگار بیت.

وه ووتر اووه: نییهت پاکی واته: یه کسان بوونی کرده وه کانی بهندهی مسلمان له نهیئنی و ئاشکرادا، وه پیا واته: پیشاندانی پووکه ش به باش ترو چاکتر له ناوه پوک، وه راستگویی له نیاز پاکیدا ئوهیه: ناوه پک و نهیئنی بهندهی مسلمان ئاوه دانترو گه شاوه تر بیت له پووکه شی.

وه ووتر اووه: نییهت پاکی واته: پاک کردن وه کرده وه له هه موو کاریک که ئه و نیازه له که دار ده کات (وه کو: پیا و خو ده رخستن و ..... هتد)^(۲).

مسلمانی خوش ویست ئوهی له پیشدا باسکرا ئه وه مان بُو روون بوونهوه که نییهت پاکی بریتیه له: ئه نجامدانی کرده وه ته نهان بُو خوای په روهردگار و نزیک بوونهوه پیی ته نهان له خوای په روهردگاری تاک و ته نهان، که نابیت نییه تی ئه و کرده وه یه هیچ پیاو خوده رخستن و داوا کردنی شتیکی که می به سه رچوو و خو له پیش کردنیکی تیدا بیت، به لکو به ئه نجامدانی ئه و کاره چاکه یه نومیدی پاداشتی خوای په روهردگاری هه بیت، وه ترسی سزای خوای په روهردگاری هه بیت، وه بته مای پانی بوونی خوای په روهردگار بیت.

هه بؤیه زانای پایه به رز فضیلی کورپی عیاض (په حمه تی خوای لیبیت) ده فه رمویت: «نہ کردنی کرده وه یه چاکه له ترسی خه لکی پیاوه، وه کردنی کرده وه یه چاکه له به ر (یان بُو) خه لکی شیرکه»، وه نییهت پاکی ئوهیه خوای په روهردگار سه لامه تت بکات له و دوو کاره^(۳).

نییهت پاکی له ثیانی مسلماندا واته: مه بهستی به کرده وه و وته و سه رجه مه لس و که وتوو پینمونی کردن و فیربوونی ته نهان خوای په روهردگار بیت، ئه و خوایه که هیچ هاوه ل و شهريکی نییه، وه هیچ په روهردگاریک نییه جگه له خوی.

^(۱) بروانه: المعجم الوسيط ۲۴۹/۱، وختار الصحاح ص ۷۷.

^(۲) بروانه: مدارج السالکین لإبن القیم ۹۱/۲.

^(۳) بروانه: هه مان سه رچاوه ۹۱/۲.

باسی دوووم: گرنگی نییهت پاکی

موسلمانی خوشویست خوای په روهردگار مرؤوف و جنوكه کانی دروست کردوده بُئه وهی به تاک و تنهها بیپه رستن و هیچ هاوه لیکی بُو بپیار ندهن، وه فه رمانی کردوده به هه موو مرؤوف و جنوكه کان تا نییهت پاک بن له په رستنه کانیاندا، هه رووه فه رموویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لِهِ الدِّينَ ﴾^(۵) (البینة: ۵).

واته: فه رمانیان پئنه کراوه تنهها بهوه نه بیت که خوای په روهردگار به تاک و تنهها بپه رستن و دلسوزو نییهت پاک بن له دینداری و په رستنه که بُو خوای په روهردگاری دهکن.

وه هه رووه ها فه رموویه تی: ﴿ إِنَّا أَنَزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدُ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾^(۶) ﴿ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهُ الْخَالِصُ ﴾^(۷) (الزمر: ۲-۳).

واته: بی گومان نیمه قورئانی پیروزمان دابه زاندووه بُوسه ر تُهی پیغه مبهه (﴿ ﴾) به حق (تا حق و پاستی پوون بکاته وه)، که واته هه خوا په رسته مل کهچ و دلسوزو نیاز پاکه له په رستنه کانتدا بُو خوای په روهردگار، وه ئاگادار بن و باش بزانن که دینی پاک و خاوین (به دلسوزی و نییهت پاکی) تنهها بُو خوای په روهردگاره.

وه هه رووه ها فه رموویه تی: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاقِ وَنُسُكِ وَمَحَيَايَ وَمَمَاتِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَيَدْلِكَ أُمُرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسَلِّمِينَ ﴾^(۸) (آل عمران: ۱۶۲-۱۶۳).

واته: نهی پیغه مبهه (﴿ ﴾) به موشريکین و هاوه ل پهیدا که ران بُلی: من نویژ کردنم و (فه رزه کانم و سوتنه کانم سه بپرینم و هه موو ثیانم - نه وهی لهم دونیایه دا نهنجامی نهدهم و نه وهی که به سه رم دیت "مردنم" واته هه موو نه و کاره چاکانی که له سه ری نه مردم تنهها بُو خوای په روهردگاری جيھانيانه، نه و خواهی که هیچ هاوه لیکی نییه، بهو شیوه یه فه رمانیان پئی کراوه که هه موو په رستنه کان تنهها بُو خوای گهوره نهنجام بددهم، وه من یه که م که سلم له نئوممه ته که مل کهچ بم بُوقه رمانه کانی خوای گهوره.

وه هه رووه ها فه رموویه تی: ﴿ أَلَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِبِلْوَمَةٍ أَيْكُثُرُ أَحَسَنَ عَمَلاً ﴾^(۹) (المالک: ۲).

واته: خوای په روهردگار ئه و خواهیه که مردن و ثیانی دروست کردوده بُئه وهی تاقیتان بکاته وه کام له ئیوه کرده وهی جوان و باشی کردوده.

هه ربويه زانای پایه به رز فضيلي کورپی عیاض (په حمه تی خوا لیبیت) ده فه رمویت: ﴿ أَحَسَنَ عَمَلاً : هُوَ أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ ، قَالُوا : يَا أَبَا عَلِيٍّ : مَا أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ ؟ فَقَالَ : إِنَّ الْعَمَلَ إِذَا كَانَ حَالِصًا وَلَمْ يَكُنْ صَوَابًا لَمْ يُقْبَلْ ، وَإِذَا كَانَ صَوَابًا وَلَمْ يَكُنْ حَالِصًا لَمْ يُقْبَلْ . حَتَّى يَكُونَ حَالِصًا صَوَابًا . وَالْخَالِصُ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَالصَّوَابُ أَنْ يَكُونَ عَلَى السُّنْنَةِ ﴾^(۱۰).

واته: أَحَسَنَ عَمَلاً: هو أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ، ووتیان: نهی باوکی علی (أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ) مانای چی یه؟ نه ویش فه رمووی: هه کرده وهیه که گهر دلسوزی (نییهت پاکی) تیابوو بُو خوای په روهردگار به لام (صواب)ی تیدا نه بیو نه وه و هرناگیریت، وه نه گهر (صواب)ی تیدا بیو به لام مه بسته که بُو خوای په روهردگار نه بیو هه ره و هرناگیریت، به لکو ده بیت ئه و کرده وهیه ئیخلاص و صوابی تیدا بیت بُئه وهی و هرگیرا و بیت، مه بسته به (الخالص) تنهها بُو خوای په روهردگار بیت، وه (الصواب)

واته: ئه و کرده و هیه له سه سوننه بیت^(۱) پاشان ئه م ئایه ته خوینده وه **﴿فَنَّكَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلَيَعْمَلْ عَهَّلًا صَلِحًا وَلَا يُشْرِكُ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾** (الكهف: ۱۰).

واته: هر که سیک نومیدی ئه و هیه که به سه رفرانی و به خته و هر بیه و بگه ریته وه لای خواه په روهردگار و بگات به دیداری با کرده و هی چاکه بگات و به هیچ شیوه یه که هاوه لی بق بپیار نه دات (له عیباده ته کانیدا دلسوزی و ئیخلاصی تیدا بیت و ریای تیکه ل نه کات).

وه هروهها ده فه رمویت: **﴿وَمَنْ أَحَسَنَ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ, لِلَّهِ وَهُوَ الْمُحْسِنُ﴾** (النساء: ۱۲۵).

واته: کئی هه یه لهو که سه ئاینی جوانتر و پیکترو باشترا بیت که پووی کردته خواه په روهردگار و ته واخ خوی داوه ته دهست ئه وو زور چاکه کاریشه، بی گومان هیچ که س لهو باشترا نییه. پوو کردن خواه په روهردگار، واته: نیاز پاک بیت له مه بست و کرده و هدا بق خواه په روهردگار، چاکه کاری له عیباده تدا، واته: شوین که وتووی سوننه ته کانی پیغه مبهر **﴿كَلِيلٌ بَيْتٌ﴾** بیت^(۲).

هاوه لی به پیزی پیغه مبهر **﴿أَنْسِي كَوْرِي مَالِك﴾** ده فه رمویت: پیغه مبهر **﴿فَهَرَمُوْيِه تِي: ثَلَاثٌ لَا يَعْلُمُ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ اللَّهُ وَمَنْاصَحَةُ لَوَّاهُ الْأَمْرِ، وَلُزُومُ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّ دَعَوَتِهِمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ﴾**^(۳) واته: سی کار هه یه هیچ بق و کینه و حه سودیه که دلی مسلماندا ناهیلیت (یان سی کار هه یه نابیت هیچ دلیکی پاکی مسلمان لیکی بی بیش بیت)، ئه ویش: کردنی هه موو کرده و هیه کی چاکه ته نهانه بق پازی بونی خواه په روهردگار بیت (نیهت پاکی)، وه ئاموژگاری کردنی کاریه دهستان (له مسلمانان)، وه پابهند بون و له گه ل بونی جه ماعه و کومه لی راسته قینه مسلمانان.

هندی له زانیان ده فه رموون: **﴿فَإِنَّ دَعَوَتِهِمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ﴾** واته: ئه گه ر کومه لیک مسلمان له شوینیکدا بون و ئیمام و پیشہ واکه یان مرد، وه مسلمانان کوبونه وه و پیشہ واکه کیان دانا و پازی بون به و هی که ببیتھ ئیمام و پیشہ واکه یان، ئه و کاته پیویسته مسلمانان هه موویان که لهو شوینه بچنه زیر فه رمانه کانیه و ه و لیکی جیا نه بنه و ه، ئه گه ر ئه و ئیمام و پیشہ واکه به ئاشکرا تاوان و خراپه کاری لی نه و ه شیتھ و ه، له به ر ئه و هی بانگه و ازی پیشہ واکه (له مسلمانان) بانگه و ازی کی گشتی يه (بق یه ک خستنی مسلمانان و جی به جی کردنی شه رعنی خواه په روهردگار) بؤیه پیویسته هه موو مسلمانان وه لامی بدهن و ه و بچنه زیر فه رمانه کانیه و ه و لیکی ده رنه چن (ئه گه ر فه رمانی نه ده کرد به خراپه) له به ر ئه و هی بونی دوو ئیمام و پیشہ واکه کاتیکدا ده بیتھ ما یه دووبه ره کی و فیتنه و ئاشوب و تیک چونی په یو هندی نیوان مسلمانان^(۴).

نیهت پاکی و دلسوزی پوح و ناوه رپکی کرده و هی مسلمانه، وه گرنگترین په وشتبه تی، بؤیه به بی نیهت پاکی و دلسوزی هول و کوششی ئه و بندیه و ه کوتاپ و توزیکی به بادا چو و ایه.

وه نیهت پاکی و دلسوزی به یه کده نگی زانیان گرنگترین کرده و ه کانی ناو دله، وه گومانی تیدا نیه کرده و ه کانی ناو دل بنچینه ن بق: خوش ویستی خواه په روهردگار و پیغه مبهر **﴿وَهَنَّ بَنْجِينَه بَقْ بَشَتْ بَهْ سَتَنْ بَهْ خَوَاهْ پَهْ رَوَهْ رَدَگَارْ﴾**، وه بنچینه ن بق پشت به ستن به خواه په روهردگار، دلسوز بون بقی، ترسان لیکی، نومید بون ته نهانه به و ه و کرده و ه کانی لاشه شوین که وتووی کرده و ه کانی ناو دلن، بؤیه نیهت به وینه دل و کرده و ه کانیش به وینه لاشه یه بق ئه ندامه کانی، هر کاتیک ئه و لاشه یه پوچی تیدا نه ما ئه و ه

^(۱) بروانه: مدارج السالکین ۹۰/۲.

^(۲) اخرجه الترمذی، فی كتاب العلم، باب: ما جاء في الحديث على تبليغ السماع ۵/۳۴، برقم ۲۶۵۸ من حديث عبد الله بن مسعود **رض**، وأخرجه أحمدردی ۱۸۳/۵ من حديث زید بن ثابت **رض**، وصححه الألبان في مشكاة المصايح ۱/۷۸.

^(۳) بروانه: التمهید لابن عبدالبر (ج ۲۱ / ص ۲۷۸).

ئه و لاشه یه ده مریت (کاتیک دلسوزی له کرده وه کاندا نه ما به وینه یه ئه و لاشه مردووه وايه که هیچ سودی نییه)، بؤیه زانین و شاره زابونی حومه کانی ناو دل پیویسترو گرنگتره له زانین و شاره زابونی حومه کانی لاشه.

بؤیه پیویسته موسلمان دلسوزو نییهت پاک بیت بؤ خواه په روه ردگار له کرده وه کانیدا، مه بهستی پیاو ناو ده رکدن و باش باس کردنی له لایه ن خه لکه وه و سوپاسیان نه بیت، به لکو بانگه واز بکات بؤ لای خواه په روه ردگار تنهها مه بهستی

پاری کردنی ئه و بیت، هره روک خواه په روه ردگار ده فرمیت: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَيِّلٰى أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ ۚ ﴾ (یوسف: ۱۰۸).

واته: ئه پیغامبر ﷺ بلى: ئه مه پیگای پاستی منه تنهها بانگه واز ده که م بؤ لای خواه په روه ردگار (بؤ پیاو ناو بانگ و خوده رخستن نییه).

و هه روک ده فرمیت: ﴿ وَمَنْ أَحَسَنُ فَوْلًا مَمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ ۚ ﴾ (فصلت: ۳۳).

واته: کى هه یه له و کسه ووتھی جوانترو پیکترو باشترا بیت که بانگه واز ده کات بؤ لای خواه په روه ردگار، بئگومان هیچ که س.

وه دلسوزی و نییهت پاکی گه وره ترین سیفاته که پیویسته له ناو موسلماناندا هه بیت، که ده بیت کرده وهی چاکه و بانگه واز کردنیان تنهها بؤ پاری بونی خواه په روه ردگار و به دهست هینانی بهه شتی پان و بهرین بیت، وه ده بیت مه بهستیان چاکردنی خه لک بیت و له تاریکیه کانی تاوان و خرابه کاریه وه ده ریان بکه ن بؤ روناکی باوه پو کرده وهی چاکه^(۸).

باشی سی یه م: پله و پایه یه بھر زی نییه تی باش

نییهت: بنچینه و بنه مای هه موو کرده وهیه که، وه کوله که و سه ری هه موو کاریکه، ئه و بنچینه یه که کرده وهی له سه ر بنیات ده نریت، له بھر ئه وهی پوح و ناوه پوکی کرده وهی، پیشہ واو پیشخه ریتی، کرده وه شوین که وتووی نییه ته، هر بؤیه چاکی کرده وه کان په یوه ستہ به چاکی نییهت، وه خرابی کرده وه په یوه ستہ به خرابی نییهت، وه به هۆی بونی نییه تی باش وه سه ر فرازی و به خته وھری به دهست دیت، وه به هۆی نه بونیه وه به دبه ختنی پوو ده دات، وه هه ربھ پیی نییه ته پله کان جیاوازن (له پووی بھر زی و نزمیه وه) له دونیا و دواپوژدا^(۹)، هه روک پیغامبر ﷺ فرمومویه تی: ﴿ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْإِيمَانِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرَئٍ مَا تَوَى... ﴾^(۱۰).

واته: کرده وه کان به پیی نییه ته کان (له پووی دامه زران و گیرابونه وه) وه هه موو که سیک ئه وه نده پاداشتی بؤ ده نوسریت که مه بهستیتی و له نییه تی دایه.

وھ خواه په روه ردگار فرمومویه تی: ﴿ لَا خَيْرٌ فِي كَثِيرٍ مَنْ نَجَوَنَهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِ الصَّدَقَةِ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ أَبْتِغَاهُ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ تُؤْتَهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾ (النساء: ۱۱۴).

واته: له رزربه ی چپه و قسه نهیتیه کاندا هیچ خیریک به دی ناکریت و تیایدا نییه، مه گهر چپه ی ئه و کسھی که فه رمان ده کات به بھشینیک، یان چاکه یه ک، یان پیکھستن و چاکسازی و ئاشتبونه وهی نیوان خه لکی، جا هه رکه سیک ئه و

^(۸) بروانه: مجموع فتاوی سماحة الشیخ ابن باز ۱/۴۳۶ و ۱/۴۲۲.

^(۹) بروانه: النیۃ و آثارها فی الأحكام الشرعیة للدکتور صالح بن غامد السدلان ۱/۱۵۱.

^(۱۰) متفق علیه من حديث عمر بن الخطاب رض: البخاري، كتاب بدء الوحي، باب: كيف كان بدء الوحي إلى رسوله ﷺ، برقم ۱. ومسلم، كتاب الإمارة، باب: قوله ﷺ: "إنما الأعمال بالنية" ، ۳/۱۵۱، برقم ۱۹۰۷.

شیوازه چاکه یه ئه نجام برات و له گەل ئه وەدا تەنها مەبەستى پەزامەندى خوا بیت، ئه وە لە ئائىندهدا پاداشتى زورو بى سنورو گەورە پىتە بەخشىن.

ئەمە بەلگە یە لە سەر گەورە بى و پلەو پايەتى بەرزى نیهت، ھەربۆيە باڭگەوازكاران و بگە سەرجەم مۇسلمانان پىويستيان بە پاكىرىدە وەئى نیهتىيان ھەيە، چونكە ئەگەر نیهت چاک و باش بۇو ئەو بەندە بە پاداشتىكى زورو گەورە وەردە گېرىت ئەگەر نەتوانىت ھەندى جار كردى ھەيە چاکەش بکات، چونكە نیهتىكى راست و باشى ھەبووه، ھەربۆيە پىغەمبەر (الله) دەھەرمۇيت: ﴿إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مَقْيَّمًا صَحِيحًا﴾^(۱۱).

واتە: ھەر كاتىك بەندە يەكى مۇسلمان نەخوش كەوت يان گەشتىكى كرد (نەيدە توانى ھەندى لە عىبادەتە كان بکات، سوننەتە كان نەك فەرزەكان)^{*} ئەو خىرۇ پاداشتى بۇ دەنوسرىت بە وىنەيى كردىنى ئەو كردىوھ چاكانەيى كە لە كاتى لەش ساغى و لە مالى خۆي يان شوينى خۆيدا بۇوه و كردوویەتى.

وە ھەروھا پىغەمبەر (الله) فەرمۇويەتى: ﴿مَا مِنْ امْرٌٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بِلَيْلٍ فَيَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ أَجْرٌ صَلَاتِهِ وَكَانَ نَوْمُهُ عَلَيْهِ صَدَقَةً﴾^(۱۲).

واتە: هىچ بەندە يەكى مۇسلمان نیهە كە شەو نويىزى ھەبىت (بەردەواام شەوانە شەو نويىز دەكەت)، بەلام جارى وا ھەيە شەۋىپك بە خەبەر نایات بۇ كردىنى شەو نويىزەكەي ئىليللا خواي پەروھەردگار خىرۇ پاداشتى ئەو شەو نويىزە بۇ دەنوسرىت و خەوەكەشى دەبىتە خىر بۇي (ئەمەش پاداشتى نیهتە باشە كەيەتى).

وە ھەروھا فەرمۇويەتى: ﴿مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوضُوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَوَا، أَعْطَاهُ اللَّهُ مِثْلَ أَجْرِ مَنْ صَلَّى وَحَضَرَ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا﴾^(۱۳).

واتە: ھەر مۇسلمانىك دەست نويىز بگېرىت، جوانترىن و باشتىرىن دەست نويىز، پاشان دەربىچىت و بىروات بۇ مىنگەوت بۇ كردىنى نويىز بە جەماعەت، بەلام بىنۇتى مۇسلمانان نويىزىان تەواو كردووه (نويىزى جەماعەت تەواو بۇوه) ئەو كاتە خواي پەروھەردگار خىرۇ پاداشتى پى ئەبە خشىت بە وىنەيى خىرۇ پاداشتى ئەو مۇسلمانەيى كە ئامادەيى جەماعەت بۇوه و بە جەماعەت نويىزى كردووه، بى ئەوهى هىچ لە خىرۇ پاداشتى كەم بىت.

وە ھەروھا فەرمۇويەتى: ﴿مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصَدَقٍ لَبَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ﴾^(۱۴).

واتە: ھەر مۇسلمانىك لە دلەوه و بە نیهتىكى باشەوه و بە راستى داوايى شەھىدى بکات لە خواي پەروھەردگار، ئەو خواي پەروھەردگار پلەي دەگەيەنیت بە پلەي شەھىدان ئەگەر لە مالەوه و لە سەر جىگكاي خۆشى بىرىت.

ھەموو ئەمانە بەلگەن لە سەرفەزلى و گەورە بى و چاکە خواي پەروھەردگار بە سەر مۇسلمانان وە، ھەربۆيە پىغەمبەرى خوا (الله) كاتىك دەچۈن بۇ جەنگى (تۈركى) بە ھاوه لانى بەرپىزى فەرمۇو: ﴿لَقَدْ تَرَكْتُمْ بِالْمَدِيْنَةِ أَقْوَامًا مَا سِرَّتُمْ مَسِيرًا وَلَا

^(۱۱) البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب: يكتب للمسافر ما كان يعمل في الإقامة / ۴، ۲۰۰ / ۲۹۹۶، برقم ۲۹۹۶.

* بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لإبن حجر العسقلاني (۱۳۷/۷).

^(۱۲) أبو داود، كتاب الصلاة، باب من نوى القيام فنام، ۲۴/۲، برقم ۱۳۱۴. والنمسائي، كتاب قيام الليل، وتطوع النهار، باب من كان له صلاة بليل فغلبه عليها نوم، ۲۷۵/۳، برقم ۱۷۸۴. وصححة الألباني في إبراء الغليل ۲۰۴/۲، وصححة الجامع ۱۶۰/۵ برقم ۵۵۶۷.

^(۱۳) أبو داود، كتاب الصلاة، باب فيمن خرج يريد الصلاة فسبق بها، ۱۵۴/۱، برقم ۵۶۴. والنمسائي، كتاب الإمامة، باب حد إدراك الجمعة، ۱۱۱/۲، برقم ۸۵۵. وقال ابن حجر في فتح الباري: "إسناده قوي"، ۱۳۷/۶.

^(۱۴) مسلم، كتاب الإمارة، باب استحباب طلب الشهادة في سبيل الله تعالى، ۱۵۱۷/۳، برقم ۱۹۰۹.

آنفقطُمِ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادِ إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَكُونُونَ مَعَنَا وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ فَقَالَ: "حَبْسُهُمُ الْعُذْرُ" ^(١٥).

واته: به پاستی نیوہ (ئەی ھاوەلانم) له شارى مەدینەدا ھەندى لە موسىلماناندان بە جى هىشتووه (كە ئاواتيان تىكوشان و ھاوەلايەتى پىغەمبەرى خوا ^(١٦) بۇوه، نیوہ ھېچ ھەنگاۋىك نازىن، وە ھېچ خىرو بە خىشىك ناكەن، وە ھېچ دۆل و شىويك نابىن ئىللا ئەوان بەشدارن لەو خىرەدا لە گەل نیوھدا، ھاوەلانى بەریزى فەرمۇپىان: ئەی پىغەمبەر ^(١٧) چۈن بەشدارن لە گەل ئىمەدا لەو ھەمو خىرو پاداشتە لە كاتىكىدا ئەوان لە شارى مەدینەدان، پىغەمبەر ^(١٨) فەرمۇپىان: عوزىزىان ھەبۇوه تا نەيەن بۇ جىھاد كردن (نەخۆشى پىگەيانى لى) كردووه تا نەتوانن بىن بۇ تىكوشان لە پىپى خواي پەروەردگاردا).

وە ھەر بە ھۆى نیبیتى باشه وەيە كرده وەيە كم چەندىن جار زىاد و زور دەبىت، بۇيە جارىكىيان پىاۋىك خۆى پۇشىبۇو بە ئاسن (جل و بەرگى جەنگى لە بەر كردىبۇو) هات بۇلای پىغەمبەر ^(١٩) ووتى: «أَقَاتَلُ أَوْ أَسْلَمْ؟ فَقَالَ ^(٢٠): "أَسْلَمْ ثُمَّ قَاتَلَ"، فَأَسْلَمْ ثُمَّ قَاتَلَ فَقُتُلَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ^(٢١): "عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجْرَ كَثِيرًا" ^(٢١).

واته: بجهنگم يان موسىلمان بىم؟ پىغەمبەر ^(٢٢) فەرمۇپىان: موسىلمان بە لە پىشدا و پاشان بجهنگە، بۇيە ئەو پىياوه موسىلمان بۇو و پاشان جەنگا لە پىناو خواي پەروەردگاردا تا شەھيد بۇو، پىغەمبەر ^(٢٣) فەرمۇپىان: كرده وەيە كم كرد و پاداشتى زورى وەرگرت.

وە جارىكىيان پىاۋىك هات بۇ لاي پىغەمبەر ^(٢٤) موسىلمان بۇو، پىغەمبەر ^(٢٥) بە پىگادا دەرۋىشت و بەرددوام ئىسلامەتى فيئر دەكىد، ئەو بۇو قاچى وشتەكەى ئەو ھاوەلە بەرپىزە كەوتە ناو چالىكەوھو ئەو ھاوەلە بەرپىزە ^(٢٦) كەوتە زىئر پىيەوه و مرد، پىغەمبەر ^(٢٧) فەرمۇپىان: «عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجْرَ كَثِيرًا» ^(٢٨).

واته: كرده وەيە كم كردوو پاداشتى زورى وەرگرت.

وە ھەر بەھۆى نیبیتى باش و چاكەوەيە خواي پەروەردگار خىرو بەرهەكت دەخاتە كارى حەللى دۇنيا يى موسىلمان و پاداشتى چاكەى دەداتەوە لە سەرى، ھەرودەك پىغەمبەر ^(٢٩) فەرمۇپىان: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ» ^(٣٠). واته: ئەگەر پىاۋىكى موسىلمان مەسرەفى مال و مندالى خۆى كرد (كە پىيۆپىستە لە سەرى بە خىوپىان بکات) بە نیبیتى ئەوەي خواي پەروەردگار خىرى بۇ بنوسيت، ئەو دابىن كىرىنى بىشىي ئىيانى مال و مندالى دەبىتە خىر بۇي.

وە ھەرودەها پىغەمبەر ^(٣١) بە ھاوەلى بەرپىزى سەد كورپى أبي و قاصى ^(٣٢) فەرمۇپىان: «إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقْ نَفَقَةً تَبَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجْرَتَ عَلَيْهَا حَتَّىٰ مَا تَجْعَلُ فِي فِي امْرَأَتِكَ» ^(٣٣).

واته: ئەى سەعد تو ھېچ خەرجىھەك ناكەيت كە مەبەستت پىپى رازى خواي پەروەردگار بىت ئىللا پاداشتى بۇ دەنسىرىت لە سەرى، هەتا ئەوەي كە بۇ مال و مندالى خۆتى دەكەيت (دەكەيتە خەرجى خىزان و مندالەكانت).

وە ھەرودەها پىغەمبەر ^(٣٤) فەرمۇپىان: «إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ: عَبْدٌ رَّزَقَهُ اللَّهُ مَا لَا وَعِلْمًا فَهُوَ يَنْقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُّ فِيهِ رَحْمَةً وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًا فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ رَّزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَا لَا فَهُوَ صَادِقُ النَّيْةِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَا لَا لَعَمِلْتُ فِيهِ

^(١٥) البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب من حبسه العذر عن الغزو /٣، برقم ٢٨٣٩، وأبو داود، كتاب الجهاد، باب الرخصة في القعود من العذر، ١٢/٣، برقم ٢٠٥٨، واللفظ له.

^(١٦) مسنـد الإمام أحمد ٤/٣٥٧.

^(١٧) متفق عليه من حديث أبي مسعود ^(٣٥): البخاري، كتاب الإيمان، باب ما جاء أن الأعمال بالنية والحسنة ولكل أمرئ ما نوى، ٢٤، برقم ٥٥. ومسلم، كتاب الزكاة، باب فضل النفقـة والصدقة على الأقربين، والزوج والأولاد، ٦٢٥/٢، برقم ١٠٠٢.

^(١٨) متفق عليه: البخاري، كتاب الإيمان، باب ما جاء أن الأعمال بالنية، ٢٤، برقم ٥٦. ومسلم، كتاب الوصية، باب الوصية بالثالث، ١٢٥٠/٣، برقم ١٦٢٨.

^(١٩) الترمذى، كتاب الزهد، باب ما جاء مثل الدنيا مثل أربعة نفر، ٥٦٢/٤، برقم ٢٢٢٥، وابن ماجه، كتاب الزهد، باب النية، برقم ٤٢٢٨، وأحمد ١٣٠/٤، وصححـة الألباني، في صحيح الترمذى ٢٧٠/٢.

بعمل فلان فهُو بَنِيَّتَهُ فَأَجْرَهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدٌ رَّزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرُزُقْهُ عِلْمًا فَهُوَ يَخْبِطُ فِي مَالِهِ بَعْدِ عِلْمٍ، لَا يَتَّقَى فِيهِ رَبَّهُ وَلَا يَصْلُ فِيهِ رَحْمَةً، وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًا فَهُوَ بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ لَمْ يَرُزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا، فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بَعْمَلٍ فُلَانٌ، فَهُوَ بَنِيَّتَهُ، فَرَزَرُهُمَا سَوَاءٌ^(۲۰).

واته : به راستی حالت خدکی له ژیانی دونیادا له سه رشیوه چوار کده :

یه کده : به نده یه ک خوای په روهردگار مال و زانیاریه کی پیشه خشیوه (مالیکی حه لال و زانیاریه کی به سود) ئه و به نده یه له خوا ئه ترسیت له پووی سه رف کدنی ماله کهی و به کار هینانی زانیاریه کهی، وه به هوی ئه و مال و زانیاریه یه و سه ردان و هاتو چوی که س و کارو خزمه کانی نه کات، وه به ته اوی ده زانیت مافی خوای په روهردگار چیه له و مال و زانیاریه دا، ئه و به نده یه که باسکرا به و شیوه یه به رزترین پله و مه نزلکای هه یه لای خوای په روهردگار.

دوووم : به نده یه ک خوای په روهردگار عیلم و زانیاریه کی به سودی پی به خشیوه، به لام مالیکی زوری پی نه به خشیوه تا بتوانیت خیرو چاکهی زوری پیوه بکات، نیهه تیکی راستگویانه و باشی هه یه، بؤیه له نیوان خوی و خوای په روهردگاردا ده لیت : خوزگه مالیکی زورم هه بوایه تا منیش خیرو چاکه م بکدا یه به وینه فلانه که س (که ماله کهی له پی چاکه دا سه رف ده کات)، ئه م به نده یه به و نیهه ته باش و چاک و راستگویه خیرو پاداشتی و هکو ئه و کسه وا یه که ئه م ئا واته خواز بوبه و هکو ئه و مالی هه بیت و چاکهی پیوه بکات.

سی یه : به نده یه ک خوای په روهردگار مالیکی زوری پی به خشیوه، به لام عیلم و زانیاریه کی به سودی پی نه به خشیوه تا بتوانیت به هویه و خوی له حرام و خراپه کاری پیاریت، بؤیه ئه م که سه به بی عیلم و زانیاریه کی به سود ماله کهی ته نهها بؤ حزو ناره ززووه کانی خوی سه رف ده کات، ئه و به نده یه له خوا ناترسیت له پووی سه رف کدنی ماله کهیه وه سه ردان و هاتو چوی که س و کارو خزمه کانی نا کات، وه مافی خوای په روهردگار نازانیت چیه له و ماله کهی که پی یه به خشیوه (برسیه کان تیر نا کات، بی جل و به رگه کان پوشته نا کات، یارمه تی نه بون و هه ژاره کان نادات)، ئه و به نده یه که باسکرا به و شیوه یه خراپترين و بی نرخترين پله یه لای خوای په روهردگار.

چوارم : به نده یه ک خوای په روهردگار نه مالیکی زوری پی به خشیوه، وه نه عیلم و زانیاریه کی به سودی پی به خشیوه، ئه م که سه داماوه نه مالی زوری هه یه و نه زانیاریش به لام ده لیت : خوزگه مالیکی زورم هه بوایه تا منیش به وینه فلانه که سه بکدا یه (که ماله کهی له پی خراپه دا سه رف ده کات)، ئه م به نده یه به و نیهه ته خراپه که هه یه تی خراپه و تاوانی و هکو ئه و که سه وا یه که ئه م ئا واته خواز بوبه و هکو ئه و مالی هه بیت و خراپهی پیوه بکات.

وه هه رووها پیغه مبه ر (علیه السلام) فه رموده یه کی قودسیمان بؤ ده گیریت و له خوای په روهردگاره و که : ﴿إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيَّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ فَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ...﴾^(۲۱)

واته : خوای په روهردگار بپیاری بونی خیرو چاکه و خراپه کانی داوه به پی یه عیلم و زانیاری خوی، پاشان ئوهی پوون کرد و ته و (بؤ ئه و فریشتناهی که کرده وهی مرؤفه کان ده نوسن) هر که سیک نیهه تی کردنی کرده وه یه کی چاکهی هه بیت به لام نه یکرد (بؤی نه کرا له به ریگریکی شه رعی) ئه و خوای په روهردگار لای خوی به خیرو چاکه یه کی ته او بؤی ده نو سیت^(۲۲).

(۲۰) متفق عليه من حديث ابن عباس رضي الله عنهما: البخاري، كتاب الرقاقي، باب من هم بحسنات أو سيئة، ۲۳۹/۷، برقم ۶۴۹۱، ومسلم، كتاب الإيمان، باب إذا هم العبد بحسنة كتب له وإذا هم بسيئة لم تكتب، ۱۱۷/۱، برقم ۱۳۱.

(۲۱) رواه البخاري (۶۴۹۱) باب مَنْ هَمْ بِحَسَنَةٍ أَوْ بِسَيِّئَةٍ (۳۱)، ومسلم (۳۵۴) باب إِذَا هَمْ الْعَبْدُ بِحَسَنَةٍ كَتَبَتْ وَإِذَا هَمْ بِسَيِّئَةٍ لَمْ تُكَتَّبْ. (۵۸)، واللفظ للبخاري.

(۲۲) بپوانه: كتاب الإخلاص لحسين العوايشة، ص ۶۴.

باسی چواردهم: به رو بوم و سوده کانی نیبیت پاکی (الإخلاص)

۱. خیرو به ره که تی دونیاو دوارپُرُز له فهزل و گوره بی به رو بومه کانی نیبیت پاکیه.
۲. دلسوزی و نیبیت پاکی گوره ترین هوکاره بُو گیرابون و وهر گیرانی کرده وه کان ئه گهر شوین که وتنی پیغه مبه ری (للہ) له گه لدا بیت.
۳. به دهست هینانی خوش ویستی خواه په روهدگار و پاشان خوش ویستی فریشته کان، وه بلاو بونه وه ناوت به چاکه هه موی له به رو بومی نیبیت پاکیه (الإخلاص).
۴. نیبیت پاکی بنچینه و بنه ماو ناوه پرکی هه موو کرده وه يه که.
۵. له به رو بومی نیبیت پاکی ئوه بیه: پاداشتی نورو گوره بُو ده نوسریت له سه رکرده وه پارانه وهی که م.
۶. که سی نیبیت پاک و دلسوز خیرو پاداشتی بُو ده نوسریت له سه رکرده وه حلال و دونیاییه کان ئه گهر له ئه نجامدانیاندا مه بهستی خواه په روهدگار بیت.
۷. که سی نیبیت پاک و دلسوز خیرو پاداشتی بُو ده نوسریت له سه رکرده وانه که نیبیتی باش و راستی هه بوبه بیکات، ئه گهر نهشی کات (به هۆی پیگریکه وه).
۸. ئه گهر به نده بیه کی مسلمان خه وی لیکه وت یان بیری چوو کرده وه يه کی چاکه بکات، ئه وه خیرو پاداشتی ئه و کرده وه يه بُو ده نوسریت که کاتی خۆی کردویه تی.
۹. ئه گهر به نده بیه کی مسلمان نه خوش که وت یان گه شتیکی کرد، ئه وه به هۆی دلسوزی و نیبیت پاکیه که يه وه خیرو پاداشتی هه موو ئه و کرده وه چاکانه بُو ده نوسریت که له کاتی لەش ساغی و له مالی خۆی یان شوینی خویدا بوبه کردوویه تی.
۱۰. خواه په روهدگار ئه م ئوممه ته به هۆی دلسوزی و نیبیت پاکیه وه سه رده خات.
۱۱. دلسوزی و نیبیت پاکی هوکاره بُو پزگار بون له سزای دوارپُرُز.
۱۲. لاچون و نه مانی ته نگ و چه لمه دونیاو دوارپُرُز هه موی له به رو بومی دلسوزی و نیبیت پاکیه بُو خواه په روهدگار.
۱۳. بُرزنی پله و پایه له دوارپُرُزدا به هۆی دلسوزی و نیبیت پاکیه وه به دهست دیت.
۱۴. بونی نیبیت پاکی پزگار بونی تیدایه له گومراپی و سه رلیشیو اوی.
۱۵. دلسوزی و نیبیت پاکی هوکاره بُو زیاتر هیدایه و رینمونی.
۱۶. بلاو بونه وه ناوی مسلمانیک له ناو مسلمانان و خلکیدا به باشه و چاکه هه موی له به رو بومی دلسوزی و نیبیت پاکیه.
۱۷. دل ئارامی و ههست کردن به به خته وه ری به هۆی نیبیت پاکیه وه يه.
۱۸. جوان بون و پازانه وه ئیمان له دلی که سی دلسوزو نیبیت پاک بُو خواه په روهدگار.
۱۹. به دهست هینانی هاوه لایه تی کردنی که سانی دلسوز و نیبیت پاک.
۲۰. به دهست هینانی عاقیبیت خیری.
۲۱. وه لامانه وه و گیرابونی پارانه وه.

۲۲. بە دەست ھىئانى نازۇ نىعەمەت و مۇزىدەي دلخۇش كەر لە ناو گۈردا.
۲۳. چۈنە ناو بە ھەشت و پىزگار بۇون لە ئاڭرى دۆزەخ، ھەموو ئەم بە رۇوبۇومە چاڭ و بە سودانە بە ھۆى ئىخلاصەوە بە دەست دىيت.

ھەموو ئەم بە رۇوبۇومە چاڭ و بە سودانە بە لەگەيان لە قورئانى پېرىز و سوننە تدا زۇرە^(٢٣).

داواکارم لە خواى پە رۇهەردەگار بۆ خۆم و سەرچەم مۇسلمانان دلسىزى و نىازپاکىمان پى بىبەخشىت لە ھەموو ووتە و كىردى وە يەكدا.

بەشى دووھەم: تارىكىيەكانى ويستى دونيا بەكارى دوا دۆز

باسى يەكەم: ترسناكى ويستى بە دەست ھىئانى دونيا بە كىردى كارى چاڭەي دواپۇز:

يەكىك لە كارە زۇر ترسناكە كان ئەوهىيە: كاتىك مۇسلمانىك كارىكى چاڭە دەكەت، مە بەستى بە دەست ھىئانى دونيا بىت، ئەم كارە شىركە و پىچەوانەي خوا بە تەنها پەرسىتىيە كە پىويىستە مۇسلمان ھەبىت، وە كىرده وە چاڭە كان ھەلدە وە شىنىتىيە، ئەم كارە گەورە ترە (لە پۇوى تاوان و خراپەوە) لە پىا كردن، لە بەر ئەوهى كەسى دونيا ويستى دونيا زال بۇوە بە سەر زۇربەي كىرده وە كانىدا، بە لام پىا جارى وە ھەيە پۇو بە پۇوى مۇسلمان دەبىتەوە لە ھەندىك لە كىرده وە كانى نەك ھەمووى، وە مەرج نىيە ئەو پىايە بەر دەۋام بىت، بۆيە مۇسلمان دەبىت خۆى بىپارىزىت لە ھەر دۇوكىيان (ويستى دونيا بەكارى دوا پۇز و پىا كردن).

جىاوازى نىّوان پىا و ويستى دونيا بەكارى دوا پۇز ئەوهىيە: لە نىّوانىيادا گشتى و تايىەتمەندى تىدىايە، لە وەدا كۆ دەبنە وە كاتىك مۇسلمان كارىكى چاڭە دەكەت جوانى دەكەت و دەپارازىنەتىيە وە لە بەر چاوى خەلگى، بۆ ئەوهى خەلگى بىبىين و بە گەورە بىزان و باسى بىكەن بە چاڭ، ئەم كارە پىايە وە دونيا ويستىيە، لە بەر ئەوهى خۆى دەر دەخات لە بەر چاوى خەلگى، وە داواى پىزو پىاھەلدان و ستايىش دەكەت لە خەلگى.

بە لام كار كردن بۆ بە دەست ھىئانى دونيا ئەوهىيە: كاتىك مۇسلمانىك (كەسىك) كارىكى چاڭە دەكەت مە بەستى پىيى خۆدەرخستن و پىا نىيە، بە لەكۈ مە بەستى پىيى بە دەست ھىئانى دونيا يە، بۆ نمونە: كەسىك حەج بۆ كەسىكى تر دەكەت (بەل الحج) تەنها مە بەستى بە دەست ھىئانى پارەو مالە، يان كەسىك جىهاد دەكەت بە نىيەتى دەست كەوتى مال و غەنیمەت، يان جەڭ لەم كارانە.

مۇسلمانى خۆشە ويست لىرەدا ئەوهەت بۆ دەر دەكە ويست كە: كەسى پىاباز ئەو كەسەيە كىرده وە چاڭە دەكەت بۆ بە دەست ھىئانى پىزو پىاھەلدان و ستايىشى خەلگى، بە لام كار كردن بۆ بە دەست ھىئانى دونيا ئەوهىيە: مۇسلمانىك (كەسىك) كارىكى چاڭە دەكەت مە بەستى پىيى بە دەست ھىئانى دونيا يە، لە كاتىكدا ھەر دۇو لايىن خەسارە و مەندەن، پەنا دەگرىن بە خواى پە رۇهەردەگار لە ھەموو ھۆكاريڭ كە دەبىتە مايەتى تۈرە بۇون و سزاي بە ئىشى^(٢٤).

(٢٣) بپوانە: فتح الحيد ص ٤٢، و تيسير العزيز الحميد ص ٥٣٤.

(٢٤) أبو داود، كتاب العلم، باب: في طلب العلم لغير الله، ٣٢٢/٣، برقم ٣٦٦٤، وابن ماجه، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم، ٩٣/١، برقم ٢٥٢، وصححة الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ٤٨/١.

بؤیه چندین دهقى پیرۆز هاتووه له سه رئوه که که سانی تنهها دونیا ویست و ریاباز زهره رمه ندن له دونیا و دوارۆژدا،

هـ روـهـ کـ خـواـیـ پـهـ روـهـ دـگـارـ فـهـ رـمـوـوـیـهـ تـیـ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَهَا نُوَفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُجْسِدُونَ﴾ (١٥) (هود: ١٦-١٥).

واته: هـ رـکـهـ سـیـکـ لـهـ زـیـانـیـ دـونـیـادـاـ تـنهـهاـ مـهـ بـهـ سـتـ وـ هـهـ ولـ وـ کـوـشـشـیـ دـونـیـاـ جـوـانـیـهـ کـانـیـ بـیـتـ،ـ ئـوهـ ئـیـمـهـ لـهـ دـونـیـادـاـ ئـاـوـاتـ وـ مـهـ بـهـ سـتـهـ کـانـیـ ئـهـ دـهـیـنـیـ "ـ بـهـ ئـهـ نـدـازـهـ وـیـسـتـیـ خـوـمـانـ کـهـ بـرـپـاـرـمـانـ لـهـ سـهـ دـاوـهـ نـهـ کـ بـهـ مـهـ بـهـ سـتـ وـ هـهـ لـپـهـ وـ هـمـوـوـ ئـاـوـاتـهـ کـانـیـ خـوـیـانـ"ـ وـ لـهـ دـونـیـادـاـ بـهـ رـهـهـ مـیـ پـهـ نـجـیـ خـوـیـانـ وـهـرـئـهـ گـرـنـ،ـ وـهـ دـوـاـرـۆـژـداـ هـیـچـ پـادـاشـتـیـ چـاـکـهـ یـانـ نـادـرـیـتـهـ وـهـ،ـ وـهـ هـیـچـ خـوـشـیـ وـ ئـیـسـراـحـهـ تـیـانـ بـوـ نـیـیـهـ تـنهـهاـ ئـاـگـرـیـ دـوـزـهـ خـ نـهـ بـیـتـ،ـ وـهـ ئـهـ وـ کـرـدـهـ وـانـهـ لـهـ دـونـیـادـاـ ئـهـ یـانـ کـرـدـ هـمـوـوـ پـوـچـهـلـهـ وـ وـهـنـهـ گـیرـاوـهـ لـایـ خـوـایـ پـهـ روـهـ دـگـارـ،ـ چـونـکـهـ بـوـ خـوـایـ پـهـ روـهـ دـگـارـیـانـ نـهـ کـرـدـوـهـ وـ مـهـ بـهـ سـتـیـانـ پـاـزـیـ بوـونـیـ ئـهـ وـ نـهـ بـوـوـهـ.

وـ هـ روـهـ هـاـ فـهـ رـمـوـوـیـهـ تـیـ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلَنَا لَهُ فِيهَا مَا شَاءَ لِمَنْ تُرِيدُ ثُمَّ جَعَلَنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِنَاهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا﴾ (الإسراء: ١٨).

واته: هـ رـکـهـ سـیـکـ مـهـ بـهـ سـتـیـ تـنهـهاـ دـونـیـاـ بـیـتـ (ـ لـهـ کـاتـیـکـداـ نـزـدـ زـوـوـ بـهـ سـهـ دـهـ چـیـتـ)ـ ئـوهـ ئـیـمـهـ (ـ بـهـ ئـارـهـ زـوـوـ کـهـ سـ نـاـکـهـینـ)ـ بـهـ لـکـوـ هـهـ رـچـیـیـهـ کـمـانـ بـوـیـتـ وـ بـهـ وـیـسـتـیـ خـوـمـانـ وـ بـهـ هـرـ کـهـ سـیـکـ کـهـ وـیـسـتـمـانـ لـیـبـیـتـ دـهـیـبـهـ خـشـینـ،ـ پـاـشـانـ لـهـ دـوـاـرـۆـژـداـ ئـهـ وـ جـوـرـهـ کـهـ سـانـهـ (ـ دـونـیـاـ وـیـسـتـانـ)ـ دـهـخـهـینـهـ نـاـوـ ئـاـگـرـیـ دـوـزـهـ خـهـ وـهـ،ـ بـهـ سـهـ زـهـنـشـتـ کـرـاوـیـ پـاـونـزـاوـیـیـهـ وـهـ (ـ بـهـ دـهـوـامـ فـرـیـشـتـهـ کـانـ ئـیـشـ دـهـکـنـ بـهـ لـاـشـوـ دـلـیـانـدـاوـ نـایـلـنـ پـشـوـوـ بـدـهـنـ).

وـ هـ روـهـ هـاـ فـهـ رـمـوـوـیـهـ تـیـ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرَثَ الْآخِرَةِ نَزَدَ لَهُ فِي حَرَثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرَثَ الْأَدْنِيَا نُقِيَّهُ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ (الشورى: ٢٠). وـ اـتـهـ: هـ رـکـهـ سـیـکـ بـهـ رـهـهـ وـ خـیـرـوـ پـادـاشـتـیـ دـوـاـرـۆـژـیـ دـهـوـیـتـ وـ لـهـ دـونـیـادـاـ کـارـیـ چـاـکـهـیـ بـوـ دـهـکـاتـ،ـ ئـوهـ ئـیـمـهـ هـهـ ولـ وـ کـوـشـشـهـ کـهـیـ بـهـ زـیـادـهـ وـهـ پـیـدـهـ بـهـ خـشـینـ،ـ وـهـ هـرـ کـهـ سـیـکـ کـهـ تـنهـهاـ وـیـسـتـیـ دـونـیـاـیـهـ وـ دـونـیـاـیـ دـهـوـیـتـ،ـ ئـوهـ ئـیـمـهـ هـهـنـدـیـکـ لـهـ دـونـیـاـیـ پـیـدـهـ بـهـ خـشـینـ،ـ بـهـ لـامـ لـهـ دـوـاـرـۆـژـداـ هـیـچـ بـهـ شـیـکـیـ نـیـیـهـ (ـ لـهـ نـازـوـ نـیـعـمـهـ وـ خـوـشـیـهـ کـانـیـ بـهـ هـهـ شـتـ).

وـ هـ روـهـ هـاـ فـهـ رـمـوـوـیـهـ تـیـ: ﴿فَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَلَقَ﴾ (البقرة: ٢٠٠).

واته: هـهـنـدـیـکـ لـهـ خـهـلـکـیـ هـهـیـهـ کـهـ دـهـلـیـتـ: ئـهـیـ پـهـ روـهـ دـگـارـ هـهـرـچـیـمانـ پـیـدـهـ بـهـ خـشـیـتـ لـهـ دـونـیـادـاـ پـیـمـانـ بـبـهـ خـشـهـ (ـ تـنهـهاـ دـاـوـایـ دـونـیـاـ دـهـکـنـ وـ دـونـیـاـ وـیـسـتـنـ)ـ،ـ بـیـگـوـمـانـ ئـهـ وـ جـوـرـهـ کـهـ سـانـهـ لـهـ دـوـاـرـۆـژـداـ هـیـچـ بـهـ شـیـکـیـانـ نـیـیـهـ.

وـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ (صـلـاـتـ اللـهـ عـلـیـهـ وـسـلـاـمـ)ـ دـهـ فـهـ رـمـوـیـتـ: ﴿وَمَنْ تَعْلَمَ عِلْمًا مِمَّا يُتَعَلَّمُ بِهِ وَجَهَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرْفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (یـعنـیـ: رـیـجـهـاـ) (٢٥).

واته: هـرـ کـهـ سـیـکـ عـیـلـمـ وـ زـانـیـارـیـهـ کـ فـیـرـ بـیـتـ (ـ لـهـ زـانـیـارـیـانـهـ کـهـ فـیـرـبـوـونـیـ تـنهـهاـ دـهـبـیـتـ بـقـ پـاـزـیـ بوـونـیـ خـوـایـ پـهـ روـهـ دـگـارـ بـیـتـ،ـ زـانـسـتـیـ شـهـرـعـیـ)ـ هـهـ ولـ نـادـاتـ فـیـرـ بـیـتـ تـنهـهاـ بـقـ ئـوهـهـیـ هـهـنـدـیـکـ لـهـ دـونـیـاـیـ دـهـسـتـ بـکـهـوـیـتـ،ـ ئـوهـ کـهـ سـهـیـ کـهـ ئـوهـ حـالـیـتـیـ بـهـ هـیـچـ شـیـوـهـ کـ بـوـنـیـ بـهـ هـهـ شـتـهـ وـهـ).

وـ هـاـوـهـلـیـ بـهـ پـیـزـیـ پـیـغـمـبـرـیـ (ـ جـاـبـرـیـ کـوـرـیـ عـبـدـ اللـهـ)ـ فـهـ رـمـوـدـهـیـهـ کـمـانـ لـهـ پـیـغـمـبـرـهـ وـهـ (ـ جـاـبـرـیـ کـوـرـیـ عـبـدـ اللـهـ)ـ بـوـ دـهـ گـیرـیـتـهـ وـهـ کـهـ فـهـ رـمـوـوـیـهـ تـیـ: ﴿لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لِتُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ وَلَا تُسْمَرُوا بِهِ السُّفَهَاءَ وَلَا تُتَخَيَّرُوا بِهِ الْمَحَالِسَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَالنَّارَ﴾ (٢٦).

(٢٥) ابن ماجه ٩٣/١، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم والعمل به، برقم ٢٥٤، ٩٣/١، صحيح سنن ابن ماجه، ٤٨/١، صحيح الترغيب للألباني ٤٦/١، وفي الموضعين أحاديث أخرى.

واته: ههول مدهن فیری عیلم و زانیاری (شهرعی بین) بق خق رادان و شانازی کردن به سه رزانایاندا، وه بق دهمه دهمی و موناقه شه کردن له گهله که سانی نه فام و نه زاندا تا گومانیان بق دروست بکنه، وه ههول مدهن فیری عیلم و زانیاری بن بق هلبزاردنی دانیشتگاکان (بق ئوهی به ردہ وام له سه رهوی خه لکه وه بیت یان زیاتر پیز لیگیراو بیت له دانیشتگاکاندا)، هر که سیک ئوه کاره بکات (عیلم و زانیاری شه رعی فیر بیت به مه بهستی یه کیک له و سئ کاره) ئوه بق گومان ئاگری بق ههیه، ئاگری بق ههیه.

وه هاوهلی بـهـرـیـ پـیـغـهـمـبـرـ (علـلـهـ) عـبـدـالـلـهـ کـورـیـ مـسـعـودـ (علـلـهـ) دـهـفـهـ رـمـوـیـتـ: پـیـغـهـمـبـرـ (علـلـهـ) فـهـ رـمـوـیـتـ: ﴿لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ ثَلَاثَةٌ: اتَّمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَتَحَادَلُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَتُنْصَرِفُوا بِهِ وُجُوهُ النَّاسِ إِلَيْكُمْ، وَابْتَعُوا بِقَوْلِكُمْ مَا عِنْدَ اللَّهِ؛ فَإِنَّهُ يَدْوُمُ وَيَقِنَى وَيَنْفَذُ مَا سُوَّاً﴾^(۲۷).

واته: عیلم و زانیاری شه رعی فیر مه بن بق دهمه دهمی و موناقه شه کردن له گهله که سانی نه فام و نه زاندا تا گومانیان بق دروست بکنه، یان بق مشت و مپ کردن له گهله زانایاندا، یان بق ئوهی سه رنج و پووی خه لکی بق لای خوتان پاکیشن، به لکو ئوه قسه و وتناهی که دهیلین با تنهها بق رازی بعونی خوای په روهردگار بیت، چونکه تنهها ئوه به ردہ وامه و ده مینیته وه، وه جگه له وه هه مویی به سه رچوو و براوه وه.

بـوـیـهـ خـوـایـ پـهـ روـهـرـدـگـارـ وـهـ عـدـیـ زـیـانـ خـوـشـیـ وـهـ بـخـتـهـ وـهـرـیـ دـاـوـهـ بـهـ وـهـ کـسـهـیـ کـهـ تـهـنـهـاـ لـهـ بـهـ رـاـزـیـ بـوـونـیـ خـوـایـ پـهـ روـهـرـدـگـارـ کـرـدـهـ وـهـ دـهـ کـاتـ، هـهـ روـهـکـ هـاـوـهـلـیـ بـهـرـیـ پـیـغـهـمـبـرـ (علـلـهـ) أـنـسـیـ کـورـیـ مـالـکـ (علـلـهـ) فـهـ رـمـوـیـهـ کـمـانـ لـهـ پـیـغـهـمـبـرـهـ وـهـ (علـلـهـ) بـقـ دـهـ گـیـرـیـتـهـ وـهـ کـهـ فـهـ رـمـوـیـهـ تـیـ: ﴿مَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ هُمْ جَعَلَ اللَّهَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمَلَهُ، وَأَنْتُهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةُ، وَمَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقَرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَقَ عَلَيْهِ شَمَلَهُ، وَكَمْ يَأْتِهِ مِنِ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدْرَ لَهُ﴾^(۲۸).

واته: هر که سیک خه و په زاره و مه بهستی به دهست هینانی سه رفرازی و پزگاری دوا پوژ بیت، ئوه خوای په روهردگار دهوله مهندی ده خاته دلیله وه، وه کارو باره کانی بق پیک و پیک ده کات، وه دونیا دیت بقی له کاتیکدا زور ههولی بق نه داوه و وازی لی هیناوه، وه هر که سیک خه و په زاره و مه بهستی تنهها به دهست هینانی دونیا بیت، ئوه خوای په روهردگار هه زاری و نه بعونی ده خاته نیوان چاویه وه، وه کارو باره کانی له سه رگران و په رش و بلا لوو نارپیک ده کات، وه دونیا نایات بقی تنهها ئوه نده نه بیت که بقی براوه ته وه دیاری کراوه بقی.

بـاسـیـ دـوـوـهـمـ: جـوـرـیـ ئـهـوـ کـارـانـهـیـ کـهـ بـقـ بـهـ دـهـ سـتـ هـیـنـانـیـ دـوـنـیـاـ دـهـ کـرـیـتـ

کـرـدـهـوـ کـرـدـنـ بـقـ بـهـ دـهـ سـتـ هـیـنـانـیـ دـوـنـیـاـ چـهـنـدـ جـوـرـیـکـیـ جـیـاـواـزـیـ هـهـیـ، زـانـایـ پـایـهـ بـهـ رـزـ مـحـمـدـیـ کـورـیـ عـبـدـالـوـهـابـ (رـهـ حـمـهـتـیـ خـوـایـ لـیـبـیـتـ) بـاسـیـ ئـهـوـ کـرـدـوـوـهـ ئـهـوـهـیـ لـهـ وـوـتـهـیـ زـانـایـانـ هـاتـوـوـهـ سـهـ بـارـهـتـ بـهـ کـرـدـهـوـ کـرـدـنـ بـقـ بـهـ دـهـ سـتـ هـیـنـانـیـ دـوـنـیـاـ چـوارـ جـوـرـیـ هـهـیـ:

جوـرـیـ یـهـکـهـمـ: ئـهـوـ کـرـدـهـوـ چـاـکـانـهـیـ کـهـ زـورـیـهـ مـوـسـلـمـانـانـ دـهـیـکـهـنـ بـقـ پـهـ زـامـهـنـدـیـ خـوـایـ پـهـ روـهـرـدـگـارـ: لـهـ زـهـ کـاتـ وـ نـوـیـثـوـ خـیـرـوـ چـاـکـهـ کـرـدـنـ لهـ گـهـلـ خـهـ لـکـیدـاـ وـ گـیـرـانـهـوـهـیـ مـافـهـکـانـیـانـ ئـهـگـهـرـ لـایـ بـوـوـ، وـهـ هـاـوـشـیـوـهـیـ ئـهـوـ کـرـدـهـوـانـهـ کـهـ مـوـسـلـمـانـ دـهـیـانـ

(۲۶) الدرامي / ۱ / ۷۰ موقوفاً، وابن ماجه عن أبي هريرة، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم والعمل به، ۹۶ / ۱، برقم ۲۶۰، وحسنه الألباني في صحيح ابن ماجه / ۱، ۴۸ / ۱، صحيح الترغيب والترهيب / ۱ / ۴۸.

(۲۷) الترمذى، كتاب صفة القيامة، باب: حدثنا قتيبة، ۶۴۲ / ۴، برقم ۲۴۶۵، وابن ماجه بنحوه من حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه، كتاب الزهد، ۱۳۷۵ / ۲، برقم ۴۱۰۵، وصححه الألبانى في صحيح الجامع / ۵ / ۳۵۱، والأحاديث الصحيحة / ۹۵۰.

(۲۸) آخرجه این ماجه، كتاب الزهد، باب: الرياء والسمعة، ۱۴۰۶ / ۲، برقم ۴۲۰۴، وحسنه الألبانى في صحيح سنن ابن ماجه / ۲ / ۴۱۰.

کات، یان له بهر خاتری خوای په روه ردگار واژ له خراپه یه ک دینت، به لام به ئومیدی پاداشتی دوازد نایان کات، به لکو بوئه وی که خوای په روه ردگار خوی و مال و سه روه ته که کی بپاریزیت، یان که س و کاره که کی بپاریزیت، یان بوئه وی خوای په روه ردگار به رد هدام نازو نیعمه تی به سه ردا برپریزیت، هیچ مه بهستی به دهست هینانی به هشت نیبیه، یان هیچ مه بهستی پاکدن و ترسان له دوزه خ نیبیه، بؤیه ئم جوره که سه پاداشتی کرد و و که کی له دونیادا در اوته وه به لام له دوازد ها هیچ به شیکی نیبیه له نازو نیعمه ت و خوشیه کانی به هشت، ئمه له هاوہ لی به ریزی پیغه مبهر (علیهم السلام) ابن عباس (رضی الله عنهم) گیپ در اوته وه.

جوری دووهم: ئم جوره زور گه وره ترو ترسناکتره له جوری یه که م، ئه ویش ئه ویه که سیک کرد و ویه کی چاک ده کات، به لام مه بهست و نیبیه تی بق ئه ویه تا خله لکی بیبین و به باشه باسی بکهن، نه ک مه بهستی به دهست هینانی سه رفرانی دوازد بیت، ئم جوره له زانای پایه به رز مجاهد (ره حمه تی خوای لیتیت) گیپ در اوته وه.

جوری سی یه م: به نده یه ک کرد و ویه چاکه ده کات مه بهستی پیی مال و سامانه، بق نموونه: که سیک حج له جیاتی که سیک تر ده کات (بدل الحج) تنهما مه بهستی به دهست هینانی پاره و ماله نه ک پاری بونی خوای په روه ردگار و به دهست هینانی سه رفرانی دوازد، یان که سیک کوچ ده کات بولای مسلمانان بق دهست که وتنی مالی دونیا، یان که سیک جیهاد ده کات به نیبیه تی دهست که وتنی مال و غه نیمه ت، یان فیری عیلم و زانیاری ده بیت تنهما بق به دهست هینانی شه هاده و پله و پایه به هیچ شیوه یه ک له به دهست هینانی ئه و شه هاده یه دا نیبیه تی پاری بونی خوای په روه ردگار نیبیه، یان که سیک فیری قورئانی پیروز بیت یان به رد هدام بیت له سه ره نویزی جه ماعه ت له به ره ئه ویه کارمه ندیکی مزگ وته، یان جگه له م کاره خیزانه که له کاتی ئه نجامدانیاندا هیچ مه بهستی پاری بونی خوای په روه ردگار نیبیه.

جوری چواره م: به نده یه ک کاری چاکه ده کات به گوپرایه لی کردی خوای په روه ردگار، وه دلسوزی و نیبیت پاکی تیدایه بق خوای په روه ردگار "ئه و خوایه که هیچ هاوہ ل و شه ریکی نیبیه" به لام له سه ره کاری که ئه و کاره کوفری گه ورده یه و له نیسلام پیی ده رد هچیت، وه کو که سیک یه کیک له کاره هله ده شینه ره و کانی نیسلام ده کات، چهندی کاری چاکه ده کات هه مموی هه لد وه شینیت وه، ئمه له هاوہ لی به ریزی پیغه مبهر (علیهم السلام) انسی کورمالک (علیهم السلام) و جگه له ویشه وه گیپ در اوته وه.

باشی سی یه م: ترسناکی و شوینه واره خراپه کانی پیا

پیاکدن ترسناکیه که کی یه کجار زورو گه ورده هه یه له سه ره تاک و کومه ل و ئوممه ت به گشتی، له به ره ئه ویه کرد و وه چاکه کان هه لد وه شینیت وه "په نا ده گرین به خوای په روه ردگار" ترسناکی زور گه ورده پیا له م چهند خاله ای لای خواره وه دایه:

۱. پیا زور ترسناکتره له سه ره مسلمانان له فیتنه و ئاشوبی مه سیحی ده جمال، هه روه ک پیغه مبهر (علیهم السلام) فه رمومیه تی: ﴿لَا أَخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، قُلْنَا: بَلَى، فَقَالَ: الشَّرُكُ الْحَفِيٰ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلَّى فِي زَيْنٍ صَلَاتُهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرٍ رَجُلٌ﴾^(۲۹)

واته: ئایا هه والتان پیبده م ئه مسلمانان به و کاره که زور ترسناکتره له سه ره ئیوه به لای منه وه له فیتنه و ئاشوبی مه سیحی ده جمال^{*}؟ ووتمان به لی: فه رمومی: ئه و کاره شیرکی شاراوه و نهینی یه (پیا کردن)، ئه ویش ئه ویه کاتیک

^(۲۹) الترمذی، کتاب الزهد، باب: حدثنا سوید، برقم سوید، ۲۳۷۶، ۵۸۸/۴، وأحمد ۴۵۶/۳، وصححه الألبانی في صحيح سنن الترمذی ۲۸۰.

* واته: پیا ئه ونده زورو شاراوه یه له ناو ئوممه تی مندا، کات و شوینی دیاری کراوی نیبیه، بؤیه له فیتنه و ئاشوبی مه سیحی ده جمال گه ورده تره، چونکه ده رچونی ده جمال کاتی دیاری کراوی هه یه و هه موو مسلمانیک ناگریت وه، به لام پیا ئه ونده شاراوه یه و کاتیشی بق نیبیه، وه پووبه رووی زوربه یه هه ره

مۇسلمانىك نویزىدەكتەر، نویزەكەى دەرازىنېتەوە و جوانى دەكتەر كاتىك هەست دەكتەر كەسىك دەبىينىت و سەيرى دەكتەر.

۲. پىا زۆر لە ناو بەرتەر لە گورگىك كاتىك لە رانە مەرىك ئەدات، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيىت: ﴿ما ذِئْبَانِ جَائِعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَىِ الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ﴾^(۳۰)

واتە: دوو گورگى زۆر بىرسى وازيان لېيھىنرىت تا ھەلبىوتىنە سەر رانە مەرىك ترسناكتەر خراپتەرنىن لە كەسىك كە زۆر سوورە لە سەر كۆكىدەنەوەي مالى دۇنيا (ئەگەر بە حەرامىش بىتت)، وە كەسىك ناولو باسى خۆى دەركات بە ھۆى دىنەوە (دین بکاتە ھۆكارىك بۆ دەركەوتىن و بەرز كردەنەوەي خۆى)، واتە: سوور بۇونى كەسىك بۆ بە دەست ھىنانى ئەم دوو كارە زۆر خراپتەر تىكىدەرتە لە دوو گورگە بىرسىيە كاتىك ھەلەكوتىنە سەر رانە مەرىك.

مۇسلمانى خۆشەويىت ئەمە نمونەيە كە پىغەمبەر ﷺ ھىنناوېتىيەو ئەوەي تىا پۇون كردۇتەوە: دين نامىنېت و خراب دەبىت بە سوور بۇونى مۇسلمانىك لە سەر كۆكىدەنەوەي مالى دۇنيا، لە بەر ئەوەي پېگىرى لى دەكتەر لە پەرسىنى خواي پەروھەردىگار، دين نامىنېت و خراب دەبىت بە سوور بۇونى مۇسلمانىك لە سەر دەركىدىنە ناولو باسى خۆى بە ھۆى دىنەوە، واتە: لە دىندارى و عىبادەت كىدىدا مەبەستى پىا و ناولەركەنە.

۳. ترسناكى پىا زۆر گەورەيە لە سەر كردەوە چاکەكان، لە بەر ئەوەي پىا بەرەكەتى كردەوە چاکەكان ناهىلىت و بەتالى دەكتەر "پەنا بە خواي پەروھەردىگار" خواي پەروھەردىگار دەفەرمۇيىت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِإِلَّمِنْ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالُهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ أَكَبْرُ فَمَثُلُهُ كَمَثْلِ صَفَوَانِ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَأَلْ فَتَرَكَهُ صَلَدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مَمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَفَرِينَ﴾^(۳۱) (البقرة: ۲۶۴).

واتە: ئەي ئىمانداران نەكەن خىرپاداشتى چاکەكاندان پوج و بەتال بکەنۇو بە منهت كىدىن و ئازاردانى دلى ھەزاران، وە كۆ ئەو كەسەي كە مال و سامانى خۆى ئەبەخشىت لە بەر چاوى خەلکى بۆ خۆ دەرخىستان و پىاكردىن، باوهەرى تەواوى بە خواي پەروھەردىگار و پۇزى دوايى نىيە، جا نمونەي ئەو كەسانە بە وېنەي بەردىكى ساف وايدى كە خۆلىكى بە سەرەوە بىت و بارانىكى بە لېزمەي بە سەردا ببارىت و هيچى بە سەرەوە نەھىلىت و بەرەق و تەقى بىھىلىتەوە حەقىقەتى دەركەۋىت (ئىنجا ئەو جۆرە پىابازو منەتبارانە) ھىچ جۆرە شتىكىيان دەست ناكەۋىت لەوەي كە بە خشىويانە، بىگومان خواي پەروھەردىگار پېنمنى كەسانى بىباوهەر و كافران ناكات (بە ھۆى خراپە و تاوانى خۆييانەوە).

مۇسلمانى خۆشەويىت ئەوەيە شوينەوارى خراپى پىا كە بەرەكەت و پاداشتى كردەوە چاکەكان ناهىلىت و بەتالى دەكتەر، لە كاتىكدا خاوهەنەكەى ھىچ تواناودەسەلات و پىشىوانى نىيە و ناتوانى بىكىرىتەوە (واتە: خىرپاداشتى كردەوە چاکەكانى).

وە خواي پەروھەردىگار دەفەرمۇيىت: ﴿أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ تَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجَرِي مِنْ تَحْتِهَا أَلَانَهَرٌ لَهُ، فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ، ذُرِيَّةٌ ضُعْفَاءٌ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾^(۳۲) (البقرة: ۲۶۶).

نۇرى مۇسلمانان دەبىتەوە، بۇيە ترسناكتەر لە فيتنەو ئاشوبىي مەسيحى دەججال. بېۋانە: مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصايىع: الملا على القاري (۲۶۲/۱۵).

(۳۰) رواه مسلم، كتاب الرهد، باب: من أشرك في عمله غير الله / ۴، ۲۲۸۹، برقم ۲۹۸۵.

واته: ئایا هیچ که س لئیوه حز ده کات با خیکی هه بیت پیک هاتبیت له دار خورما و جوره ها ره زه تری و چهند جوگک و روباریک به زیر دره خته کانیدا بروات بخواهنه که ای، له کاتیکدا خاوونه که ای تووشی پیری بوبیت و چهند نه و هو مندالیکی لوازی هه بیت، که چی له ناکاو گه رده لولیک گپوگه رمیه کی به هیزی تیدا بیت هه لکو تیتھ سه ری و یه کسہر بیسوتینیت؟! (به راستی ئمه نقد جیی داخ و نیگه رانیبیه، چونکه نه خوی له بھر پیری، نه مندالی له بھر بی هیزی ناتوان باخه که ئاوه دان بکنه ووه)، ئا بهو شیوه یه خوای په رودگار ئایه و به لگه و نیشانه خوی ده خاته پیش چاوتان و روونی ده کاته وه بخ ته وهی تیفکرن و بیربکنه وه (خوتان مایه پوچ و پهنج به خسارنه که ن، کرده وه کانتان به پیاکردن به تال مه کنه ووه).

موسلمانی خوش ویست ئاگاداریه و باش بزانه که کرده وه چاکه کان له بنه په تدا، وہ کو با خیکی نقد گه وره وايه که پر بیت له دارو دره خت و میوهی جوان و به تام، ئایا که س حز ده کات ئه و بھر بعوم و باخه نقد گه وره و پر له دارو دره خت و میوه جوان و به تامهی هه بیت، پاشان پیا لیی برات و بیبات و پوچه لیی بکات وه، له کاتیکدا ئه و په پیویستی پییه تی. وه پیغه مبه (﴿لَّهُ أَعْنَى الشُّرَكَ عَنِ الشَّرِكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلاً أَشَرَّكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِيٌّ تَرَكُهُ وَشَرَكُهُ﴾) (۳۱).

واته: من (خوای په رودگار) له هه مو خاوهن شهريک و هاوه لداران دهوله مه نه نرم (واته: من دهوله مه نه ندم و پیویستم به شهريک و هاوه ل نییه) بؤیه هر که سیک کرده وه یه ک بق من ئه نجام برات و که سیکی تری تیا شهريک بکات (پیا بکات) ئه وه واز له کرده وه یه دینم بخ ئه و کسے که ئه نجامی داوه بؤی، واته: کرده وه ریاباز پوچ و به تاله و هیچ پاداشتی تیدا نییه، به لکو توانباریشه)، بؤیه هر که سیک کرده وه یه کی چاکه بکات و هاوه ل بپیار برات بق من له کرده وه یه دا ئه وه واز له کرده وه یه دینم بخ ئه و کسے که ئه نجامی داوه بؤی.

وه له فه رموده یه کی تردا پیغه مبه (﴿إِذَا جَمَعَ اللَّهُ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ نَادِيْ مُنَادِيْ مَنْ كَانَ أَشَرَّكَ فِيْ عَمَلٍ عَمَلَهُ اللَّهُ أَحَدًا فَلَيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَعْنَى الشُّرَكَ عَنِ الشَّرِكِ﴾) (۳۲).

واته: کاتیک خوای په رودگار سه ره تاو کوتایی دروست کراوه کانی زیندوو ده کاته وه و کیان ده کاته وه له دواروژدا "بخ رفیک که هیچ گومانی تیدا نییه دیت" بانگ که ریک بانگ ده کات و ده فه رموده یه کی هر که سیک له دو نیادا کرده وه یه کی چاکه بخ خوای په رودگار کربیت و شهريکی بخ خوای په رودگار بپیار دابیت بؤی (پیا کردبیت تیدا) ئه وه با بچیت پاداشتی کرده وه که ای لای جگه له خوای په رودگار و هر بگریت، خوای په رودگار له هه مو خاوهن شهريک و هاوه لداران دهوله مه نه تره (واته: دهوله مه نه ده و پیویستی به شهريک و هاوه ل نییه).

۴. پیا کردن هوکاره بخ سزای دواروژ، هر بؤیه یه که م کومه ل له موسلمانان که ئاگری دوزه خیان پیگه رم و داخ بکریت: قورئان خوینیک، تیکوشه ریک، خیرکه ریک به ماله که بسوه، ئه و کاره باشانه یان کردووه بخ ئه وهی پییان بو تریت: فلانه که س قورئان خوین بسوه، فلانه که س ئازا بسوه، فلانه که س به خشنده و خیرکه ر بسوه، کرده وه کانیان ته نه ل بھر خاتری خوای په رودگار نه بسوه.

۵. پیاکردن هوکاره بخ پیسوایی و بچوکی و سووکی و ئاب پوچوون، پیغه مبه (﴿لَّهُ أَعْنَى الشُّرَكَ عَنِ سَمْعِ سَمْعِ اللَّهِ بِهِ﴾) ده فه رموده یه.

(۳۱) الترمذی، کتاب تفسیر القرآن، باب^۱: ومن سورة الكهف، ۵/۴۳، برقم ۳۱۵۴، من حدیث ابی سعد بن ابی فضاله الانصاری (رض)، وابن ماجه، کتاب الزهد، باب الرياء والسمعة، ۲/۶۰۴، برقم ۴۲۰۳، وحسنہ الابنی في صحيح الترغیب والترہیب ۱/۸۱، وفي صحيح الترمذی ۳/۷۴.

* بروانه: شرح النووی علی مسلم، باب: من أشرک فی عمله غیر الله، (۵۳۰/۹/۳۷۰)،

(۳۲) رواه مسلم في صحيحه، کتاب الإمارۃ، باب من قاتل للرياء والسمعة استحق النار، ۳/۱۴۱، برقم ۱۹۰۵.

واته: هر مسلمانیک ریایی بکات له کردنه کانیدا، وه بیهودت خلکی بیبیستن بوئه وهی ریزی لی بگرن و به گه ورهی بزانن و بپولیان وابیت ئه و که سه چاکه کاره، ئه وه له پوشی دوایدا خوای په روهردگار عهیب و خراپه و نیمهٔ خراپیه کهی ئاشکرا ده کات و دهیگه یه نیت به خلکی تا خراپیه کهی ئاشکرا بیت و بزانن که سیکی نیمهٔ خراپ ببووه^(۳۴).

۶. ریاکردن هوکاره بوئی بش بون له پاداشتی دواپوش، پیغامبر (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿بَشِّرْ هَذِهِ الْأَمَّةِ بِالسَّنَاءِ وَالدَّيْنِ وَالرِّفَعَةِ وَالثَّسْكِينِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلًا إِلَّا حِلَّ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾^(۳۵).

واته: مژده بیت بوئه نوممهٔ ته به سه رکه و تورویی و سه رفرانی و دین به رزی و پله و پایه به رزی و ده سه لات گرتنه دهست له سه رزویدا، بؤیه (ئاگادارین) هر مسلمانیک کاریکی چاکه بکات بوئه دهست هینانی به رزه وهندی دونیا ئه وه به هیچ شیوه‌یه ک له دواپوشدا به شی نیمهٔ (له نازو نیعمهٔ تی خوشی به هشت، پاداشتی کردنه که چاکه کانی نادریت وه چونکه بو خوای په روهردگاری نه ببووه).

۷. ریاکردن هوکاره بو دوپران و زیرکه وتنی ئه نوممهٔ ته، پیغامبر (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأَمَّةَ بِضَعِيفِهَا بِدَعَوَتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ﴾^(۳۶).

واته: ئاگادارین و باش بزانن که خوای په روهردگار ئه نوممهٔ ته سه رده خات (به سه دوزمنانیدا) به بی ده سه لات و هه ژاره کان: به پارانه وه و نویز و دلسوژی و نیازپاکیه کهیان بو خوای په روهردگار.

ئه فه رموده‌یه ئه وه پون ده کاته‌وه که نیمهٔ ته پاک بون (له کردنه چاکه کاندا) بو خوای په روهردگار هوکاره بو سه رکه وتنی ئه نوممهٔ ته به سه دوزمنانیدا، وه ریاکردن هوکاره بو دوپران و زیرکه وتنی ئه نوممهٔ ته !.

۸. ریاکردن گومپایی و سه ریشیو اوی زیاتر ده کات، خوای په روهردگار ده باره دوپووه کان ده فه رمویت: ﴿يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْدِبُونَ ﴿١٠﴾ (البقرة: ۹-۱۰)

واته: ئه وان (دوپووه کان) به خه یالی خویان وا ده زانن خوای په روهردگار وئه و که سانه ده خله تین که باوه پداری راسته قینه‌ن ! که چی ئه وان جگه له خویان که سیان پی ناخه لته تین، به لام ههست ناکه ن و بیرناکه نه وه، ئه وان له دل و ده روونیاندا نه خوشی بی باوه بری و حه سووی و برق و کینه و پیا ههیه، خوای په روهردگاریش (به هۆی سه رخستنی حهق و ئیمانداران) ئه وهنده تر ده روو نه خوشیان گرانتر ده کات و سزا یه کی سه ختیش (له دونیا و دواپوشدا) چاوه پیانه به هۆی دروکردن و (پیا و دژایه تیان بوئی سلام).

(۳۳) منافق عليه: البخاری، کتاب الرقاق، باب الرياء والسمعة، ۲۴۲/۷، برقم ۶۴۹۹. و مسلم، کتاب الزهد، باب من أشرك في عمله غير الله، ۲۲۸۹/۴، برقم ۲۹۸۶.

(۳۴) بپوانه: شرح مسلم للنبوی (۱۸/۱۱۶).

(۳۵) رواه النسائي بلفظه، کتاب الجهاد، باب الاستئصال بالضعف، ۴۵/۶، برقم ۳۱۷۸، وأصله في صحيح البخاري، کتاب الجهاد والسير، بباب من استعان بالضعفاء والصالحين في الحرب، ۲۸۹۶/۳، برقم ۲۹۶، وصححه الألباني في صحيح الترغيب ۶/۱.

(۳۶) مسند أحمد ۵/۱۳۴، و الحاکم ۴/۴۱۸، وصححه الألباني في صحيح الترغيب ۱/۱۵.

باسى چوارەم : جۇرو وردهكارىيەكانى رىيا

جۆرەكانى پىيا نۇرىن (خواپەنامان باداتلىيى)، پۇون كىدنهوهى جۆرەكانى بەم شىيوهەيە لاي خوارەوهىيە: يەكمە جۇرى رىيا ئەوهىيە: بەندەيەك كاتىك كىدەوهىيەكى چاکە دەكەت مەبەستى رازى بۇونى خوانىيە، بەلگو مەبەستى ئەوهىيە و حەزىدەكەت خەلگى بىزانن ئەو كىدەوهى چاکەيە كىدۇوە، بە هىچ شىيوهەيەك نىيەت پاکى تىئدا نىيە بۆ خواي پەروەردگار، ئەمە جۆرىكە لە دوورپۇويى و نىشانەيەكە لە نىشانەكانى دوورپۇوه بىباوەرەكان.

دۇوەم: نىيەت و مەبەستى ئەو بەندە موسىلمانە بۆ خواي پەروەردگارە، بەلام كاتىك ھەست دەكەت خەلگى سەيرى دەكەن و دەبىيەن يەكسەر خۆى گورجوگۈل دەكەت و عىبادەتەكى دەرەزىيەتەوە، ئەم كارە شىركى شاراوهو نەيىنە، ھەر بۆيە پىغەمبەر (عليه السلام) دەفرمۇيت: ﴿بِأُيُّهَا النَّاسُ إِيَّاكُمْ وَشَرِكَ السَّرَّائِرِ﴾، قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا شِرَكَ السَّرَّائِرِ؟ قَالَ: "يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي فَيَزَّىنُ صَلَاتَهُ جَاهِدًا لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ النَّاسِ إِلَيْهِ فَذَلِكَ شِرَكَ السَّرَّائِرِ﴾^(۳۷).

واتە: ئەى موسىلمانان ئاگادارىن لە بېياردانى شىركى شاراوهو نەيىنە، ھاۋەلان (خوايانلىپازى بىت) ووتىان ئەى پىغەمبەر (عليه السلام) شىركى شاراوهو نەيىنە چى يە؟ فەرمۇوى: موسىلمانىكە لە دەستىت و نویزى دەكەت ھەول و كۆشش دەدات و نویزەكەي جوان دەكەت كاتىك ھەست دەكەت وا خەلگى سەيرى دەكەن و تىيەدەپوان، ئا ئەوهىيە شىركى شاراوهو نەيىنە.

سېيەم: بەندەيەكى موسىلمان دەست دەكەت بە كىدەنە عىبادەتىك وە تەواوى دەكەت ھەر نىيەتى بۆ خواي پەروەردگارە، بەلام كاتىك دەزانرىت ئەو عىبادەتەي كىدۇوە بە باشه باس دەكىرىت دلى پىيى خوش دەبىت، وە حەزىدەكەت خەلگى بە باشه باسى بکەن و بە چاوى رېزەوە سەيرى بکەن و بە گەورەي بىزانن، و بە ھۆيەوە دۇنياى دەست بکەۋىت (زىياتر پىزىلىيگەن و جىاوازىت سەيرى بکەن لە كېپىن و فرۇشتىن و مامەلەكانى تردا)، بۆيە ئەم دالخوش بۇونە بە باش باس كىدەن خەلگ و زىياتر حەز بۇون بېرىزلىكىرىن و بە دەست ھېتىنى مەبەستى بەلگەيە لە سەرئەوهى ئەو كەسە شىركى شاراوهو نەيىنە تىيدايم (رپىا).

چوارەم: پىاكردن بە لاشە: بۇ نۇونە كەسىك بىتاقەتى و رەنگ زەردى دەردەپېت بۆ ئەوهى پىشانى خەلگى بادات كە عىبادەتى زۇرە و زۇر ترسى قىامەتى ھەيە، وە جارى وا ھەيە ئەو بەندەيە رىيا كىدەن بە دەنگ نزم كىدەن و لىيو ووشك بۇون دەردەخات بۆ ئەوهى پىشانى خەلگى بادات كە بە رۇشۇوە.

پىنچەم: پىا كىدەن لە پۇوي جل و بەرگەوە: وە كەسىك جلى كۆن و دրاولە بەر بکات بۆ ئەوهى پىيى بلىن بەراسلىي كەسىكى دونيا نەويستە، يان جارى وا ھەيە دەبىنېت جل و بەرگىك ئەگەر ھەر كەسىك بېپۇشىت خەلگ دەلىن: زاناو شارەزايە ئەم كەسەش ئەو جله دەپۇشىت بۆ ئەوهى پىيى بلىن زاناو شارەزايە.

شەشم: پىا كىدەن بە ووتە: ئەم جۆرە زىياتر كەسانى دىندارلىق ئەو كەسانەي كە پىنمنى و ئامۇڭارى خەلگ دەكەن، يان شارەزا بۇون و لە بەر كىدەن شوينەوارو بە سەرەرات بۆ موناقەشەو دەمە دەمە كىدەن و دەربېرىنى عىلەم و شارەزايى.

حەۋەم: پىا كىدەن بە كىدەوهى: وە كەسىك نویزىكەرەك بە درېزىكەنەوهى پکوع و سوجەدە دەپېنى خشوع، يان پىا كىدەن لە بۇشۇو گىرنى و حەج كىدەن و خېر كىدەندا.

ھەشتم: رپا كىردىن بە هاۋپىيان و سەردارنى كەران: وەكۆ كەسىك داوا لە زاناو پىباوجا كان بکات تا سەردارنى بکەن بۇ ئەوهى بوتىت فلانە كەس سەردارنى مالى فلانە كەسى كرد (وەكۆ دەرىپىنى رېزۇ گەورەيىھەك)، يان دەعوهتى خەلک دەكەت بۇ ئەوهى بوتىت: بە خوا فلانە كەس پىباوجا كە دىيۇتە چۈن كەسانى دىيندار ھاتتوو چۆى دەكەن و سەردارنى دەكەن؟

ئۆيەم: شەكاندنه وەمى نەفسى خۆت لەناو خەلکىدا، دەتەويت لەناو خەلکىدا و خۆت پىشان بىدەيت كە تو كەسىكى بىفېز و بىئارەزويت، بە هوى ئەو خۆ شەكاندنه وەيەتەوە دەتەويت خۆت بەرز بىكەيتەوە و خەلکى بە باشه و بىفېز باست بکەن كە ئەم كارە لە شاراوه تىرىن جۆرەكانى رپا يە.

دەيەم: لە وردىتىرىن و شاراوه تىرىن جۆرەكانى رپا ئەوهىيە: مۇسلمانىك عىبادەت و كردەوەمى چاڭە تەنها بۇ راپى بۇونى خوا دەكەت، بە شىئوھىيەكى وا نايەويت كەس پىئى بىزانتىت، وە حەزناكەت ئەو عىبادەتە ئاشكرا بىت و دەرىكەويت، بەلام لەگەل ئەوهدا كاتىك دەچىتە ناو خەلکى:

❖ حەزدەكەت خەلکى رېزىلىيگەن و سەلامىلىيگەن.

❖ حەزدەكەت خەلکى بە گەورەى بىزان، وە كاتىك دەبىيەن بە گەرمى پىشوازىلىيگەن.

❖ حەزدەكەت خەلکى بە باشه و پىباوجاڭ ناوى بىيىن (بۇ نموونە: حەزدەكەت پىئى بىلەن: مامۇستا فلان كەس، يان شىيخ فلان كەس، يان كاڭ فلان كەس... هەندى) چەند پىاپىكى باشه و بە كەلکە بۇ خەلک، وە كەسىكى كۆمەلایەتىيە، يان ئاواھا و ئاواھا يە.

❖ حەزدەكەت خەلکى زۇو كارەكانى بۇ جىبەجىيەكەن (حەزدەكەت لە ھەموو جىيەك كارى بىرپوت و دوا نەكەويت، بە هوى ئەو ناو و پىشەيەكى كە ھەيەتى).

❖ حەزدەكەت خەلکى لە كېپىن و فرۇشتىدا جىاواز لە كەسانى تر مامەلە ئەلە كەلدا بکەن.

بۇيە ھەركاتىك بىيىتى خەلکى بە شىئوھىيە مامەلە ئەلە كەلدا ناكەن دلى تەنگ دەبىت، وەكۆ ئەوهى دەيەويت رېزدار بىت و بىگەورە بىزانىت و مامەلە ئايەتى لەگەلدا بىكىت بە هوى ئەو عىبادەت و كردەوە چاڭانە ئەلە كەن بە نەيىنى دەيىان كات.

يابۇزەيم: يەكىكى تىر لە رپا نۇر ردوو شاراوه كان ئەوهىيە: مۇسلمانىك دىلسۆزى و نىازپىاكىيەكە ئەلە كەن بە كاتە ھۆكارىيەك بۇ بەدەست ھېننانى ئەو مەبەستە ئەلە كەن بە كاتە ھۆكارىيەتى (كارەتى) كە خۆى دەيەويت، زاناي پايدە بەرز إبن تىيمىيە (رەحمەتى خوايلىيەت) دەفەرمۇيەت: «گىردراؤتەوە كە ئىمامى أبو حامد الغزالى (رەحمەتى خوايلىيەت) بۇيى باس كراوه گوایە ھەر كەسىك چىل پۇز دل و دەرروون و نىازى خۆى پاڭ بکاتەوە بۇ خواي پەرەردەگار ئەو دانا يى و لېزانى لە ناو دلىيەوە ھەلەدقۇلىت و دىيە سەر زمانى، ئىامى الغزالى دەفەرمۇيەت: منىش كە ئەوهەم بىيىت چىل پۇز دل و دەرروون و نىازى خۆم پاڭ كردەوە بۇ خواي پەرەردەگار، بەلام ھىچم بەدى نەكىد لەوهى كە بەتەماي بۇوم، بۇيە ئەم مەسەلە ئەم بۇ ھەندىك لە دانا يىان و زانا يىان باس كرد، ئەوانىش پىيىان ووتن: تو دل و دەرروون و نىيەتى خۆت پاڭ كردۇتەوە بۇ بە دەست ھېننانى دانا يى (مەبەستى خۆت)، نەك نىيەتى خۆت پاڭ كردىتەوە بۇ خواي پەرەردەگار»^(٣٨).

بۇيە مۇسلمانى خۆشەويىست جارى واهەيە بەندەيەكى مۇسلمان مەبەستى لە نىازپىاكىيەكە ئەلە كەن بە دەست ھېننانى لە سەرخۇيى و دانا يىيە، يان بۇ ئەوهى خەلکى بە گەورەى بىزان و باسى بکەن بە باشه، يان جىگە لەم مەبەستانە، ئەم شستانە بە دەست ناييات بە نىيەت پاڭ كردىتەوە و ئىخلاص بۇ خواي پەرەردەگار (دروست نىيە دىندارى و لە خوا ترسان بۇ ئەوهە بە كار بەھىنەت)، بەلکو بە دەست ھېننانى ئەو شستانە پىيىستە بە كار كردىن بىت بۇيان.

^(٣٨) بِرَوَانَةُ: دَرْءُ تَعَارُضِ الْعُقْلِ وَالنَّقْلِ لِابْنِ تَيْمَةَ /٦٦، وَمِنْهَاجُ الْقَاصِدِينَ صِ٤٢١-٤٢٢، وَالْإِحْلَالُ لِلْعَوَابِشَةِ صِ٤٢١، عَبْدُ الرَّزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّطِيفِ صِ٩، وَالرِّيَاءُ لِسَلِيمِ الْمَلَائِيِّ صِ١٧.

باسی پینجهم: به شه کانی ریاو شوینه واری خراپی له سهر کرده وه چاکه کان

ریا (خوای په روهدگار په نامان برات لیئی) چهند به شیکی هه یه، که پیویسته له سه ره ممو موسلمانیک شاره زایان بیت،
تا لییان رابکات و خوی لییان بپاریزیت، ئه و به شانه بهم شیوه یهی لای خواره و یه:

۱. کردنی ئه و کرده و یه یه کپارچه و به گشتی بوق ریایه، مه بست به کردنی ته نه ریاکردن و خوده رخستن له ببر
چاوی خه لکی، وه کو حالی دووپوه کان، خوای په روهدگار ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الْصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَدْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۴۲)

واته: وه کاتیک هه لد هستن بوق نویز کردن (دووپوه کان) نور به له ش گرانی و ته مبه لی هه لد هستن (له ببر ئه وهی نیه تیان
پازی بونی خوای گه وره نیبیه تیایدا، وه باوه ریان پیی نیبیه، وه له ماناکه شی تیناگه ن)، ئه و دووپوانه ریایی له ببر خه لکی
ده کن (دلسوز و نیبیت پاک نین)، وه یادو زیکری خوا ناکه ن مه گه ر نور به که می نه بیت.

ئه م ریاکردن به شیوه یه نور به که می له ئیمانداریک پوو ده دات له نویزی فه رزو پرژوودا، به لام هه ندی جار له زه کات و
حج و کرده وه ئاشکرا کاندا پوو ده دات، گومان له ودا نیبیه ئه کرده وه یه (ریایه) کرده وه چاکه کان هه لد هو وه شیتیه وه،
وه شایسته سزاو توره بی خوای په روهدگار ده بیت، (پهنا ده گرین به خوای په روهدگار).

۲. کردنی ئه و کرده و یه له بنه په تدا بوق خوای په روهدگاره به لام هه رله بنچینه وه ریای تیکه ل ده کات، ئه م
جوره شیان به لگه کان له سه ره ئه وه ن که پوچه ل و به تا ل و هه لوه شاوه یه.

۳. بنه په تی ئه و کرده و یه بوق خوای په روهدگاره به لام له ناکا و له ناو عیباده ته که دا ریای تیده که ویت، لم کاته دا ئه و
عیباده ته له دوو حالت به ده ر نیبیه:

یه که م: سه ره تای عیباده ته که په یوه ندی به کوتایی عیباده ته که وه نیبیه، لم کاته دا سه ره تای عیباده ته که دروست و
وه رگیراوه (إن شاء الله) به لام کوتاییه که بته تا ل و وه رنه گیراوه، بوق نمودن: که سیک بیست دیناری پییه ده یه ویت بیکات به
خیز، ده دیناریانی به خشی ته نه بوق رازی بونی خوای په روهدگار، پاشان ده دیناره که بی تری به خشی به لام له کاتی
به خشینیدا ریای تیکه ل ده کات، بؤیه لهم کاته دا خیزی یه که م (ده دیناری یه که م) دروست و وه رگیراوه، به لام ده
دیناره که بی تری به تا ل و وه رنه گیراوه چونکه ریای تیکه ل کردووه.

دووه م: سه ره تای عیباده ته که په یوه ست و په یوه ندی به کوتاییه که یه وه هه یه، لم کاته دا موسلمان له دوو حالت به ده ر
نیبیه:

۱- ئه و ریایه به سه ریدا دیت به لام ئه م به نده موسلمانه ده یگیریت و دل خوش نابیت پیی، وه پشتی لی هه لد ه کات
و پیی ناخوش، بؤیه ئه مه زیانی پیناگه یه نیت به بین راجیایی له نیوان زانایاندا، هه روه ک پیغه مبه ری خوا (﴿إِنَّ اللَّهَ تَحَاوَرَ لِأَمَّيَّتِ مَا حَدَثَتْ بِهِ أَنفُسُهَا مَا لَمْ يَنَكِلُمُوا أَوْ يَعْمَلُوا﴾^(۳۹)). فه رمویه تی:

واته: خوای په روهدگار ده بوری و خوش ده بیت له و کارانه که به دلدا دیت ئه گه ر نیکه ن به قسه یان به کرده وه.

۲- کاتیک ئه و به نده یه دهستی کرد به عیباده ته ریای تیکه ل ده بیت و به رده وامه له گه لیدا و دلی ئارامه پیی و
به ره نگاری نابیت وه، به لگو حه زی پی ده کات، بؤیه هه ممو عیباده ته که بی (بوق نمودن نویزه که بی) به تا ل ده بیت وه له سه ره بوق
چوونی راستی زانایان، له ببر ئه وهی عیباده ته که سه ره تاکه بی په یوه ست به کوتاییه که بی، بوق نمودن: که سیک دهست

دهکات به نویز کردن و نبیهتی تنهای بخوای په روه‌ردگاره، به‌لام له رکاتی دووه‌مدا ریای تیکه‌ل ده‌بیت له‌گه‌لیدا تا رکاتی کوتایی، هیچ به ره‌نگاری نابیته‌وه، بؤیه ئه م نویزه هه‌مووی به تال ده‌بیته‌وه له‌بر ئوهی سره‌هتاو کوتاییه که‌ی په‌یوه‌سته به یه‌که‌وه.

۴. له دوای ته‌واوبوونی عیباده‌تکه پیا دروست ببیت^(۴): ئه‌گه‌ر به‌نده‌به‌کی موسلمان کرده‌وه‌یه کی چاکه‌ی کرد به دل‌سوزی و نبیهت پاکیه‌وه بخوای په روه‌ردگار، پاشان خوای په روه‌ردگار باس و وه‌سفی چاکی خسته ناو دلی موسلمانانه‌وه، ئه م موسلمانه دل خوشی به فه‌زل و ره‌حمه‌تی خوای په روه‌ردگار، ئه‌گه‌ر موژده‌ی خوشی پی بدریت هیچ زیانی پی ناگات، هر بؤیه پرسیار کرا له پیغه‌مبهر^(۵) ده‌رباره‌ی موسلمانیک کرده‌وه‌ی خیره چاکه دهکات تنهای بخوای په روه‌ردگار، پاشان خه‌لکی باسی ده‌کهن به چاکه‌و ستایشی ده‌کهن، پیغه‌مبهر^(۶) فه‌رموموی: تلک عاجل بشری المؤمن^(۷).

واته: ئوه موزده‌یه کی خوشی پیشخراوه بخ موسلمان له دونیادا (باس کردنی به خیره چاکه).

باسی شه‌شم: هۆکارو پائنه‌ره‌کافی ریا کردن

بنه‌ره‌تی پیا بریتیه له حه‌زکردن به پله‌وپایه‌ی به‌رز، هه‌رکه‌سیک خوده‌رخستن و حه‌زکردن به پله‌وپایه به‌رزی زال بیت به‌سهر دلیدا ئوه به‌رده‌وام مه‌بستی تنهای چاودی‌ری کردنی خه‌لک ده‌بیت (هه‌ول ده‌دات ئه و کارانه بکات که خه‌لکی حه‌زیان لی‌یه) دلی په‌یوه‌سته پی‌یانه‌وه، پی‌یان له‌به‌ر دهکات، بؤیه له ووت‌هه کرده‌وه و هه‌لّس و که‌وتیدا تنهای ده‌پوانیتیه ئه و کارانه‌ی که ده‌بیت‌هه مایه‌ی پله به‌رزی بخی له‌ناو خه‌لکیدا، به‌راستی ئه م کاره بنه‌ره‌تی هه‌موو نه‌خوشی و به‌لایه‌که، چونکه هه‌رکه‌سیک حه‌زی به‌و خوده‌رخستن و حه‌زکردن به به‌رزی و پله‌وپایه بیت، ئوه بئ‌گومان تووشی پیا کردن ده‌بیت له عیباده‌تکانیدا، وه تووشی چه‌ندین کاری تاوان و حه‌رام ده‌بیت، ئه م کارو نبیهتے زور ئال‌لوزو شاراوه‌یه هیچ که‌س هه‌ستی پی ناگات تنهای زانیانی شاره‌زا به خوای په روه‌ردگار و خوشی‌ویستانی.

بؤیه ئه‌گه‌ر ئه م هۆکارو نه‌خوشیه کوشندیه شیبکه‌ینه‌وه ئوه ده‌گه‌ریت‌هه بخ سی بنه‌ره‌ت:

۱. حه‌زکردن به سوپاس و ستایشی خه‌لکی.

۲. راکردن له گله‌یی و سه‌رزم‌نشتی خه‌لکی.

۳. به ته‌ما بیونی ئه و شتانه‌ی که له زیر ده‌ستی خه‌لکیدا هه‌یه^(۸).

ئوهی به‌لگه بیت له‌سهر ئه مه ئه و فه‌رموده‌یه که هاوه‌لی به‌ریزی پیغه‌مبهر^(۹) أبو موسى الأشعري^(۱۰) ده‌یگیریت‌هه و ده‌فرمومیت: «جاءَ رَجُلٌ إِلَيَّنِيَّ قَالَ: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَمَيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلِيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»^(۱۱).

(۴۰) بیوانه: فتاوى ابن عثيمین ۲/۳۰.

(۴۱) مسلم، کتاب البر والصلة والآداب، ۲۰۳۴/۴، برقم ۲۶۴۲.

(۴۲) بیوانه: مختصر منهاج القاصدين لابن قدامة ص ۲۲۱-۲۲۲.

(۴۳) متفق عليه: البخاري، کتاب الجهاد والسير، باب من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، ۲۷۲/۳، برقم ۲۸۱۰، ومسلم، کتاب الصلاة، باب من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله، ۱۵۱۲/۳، برقم ۱۹۰۴.

واته: پیاویک هات بولاي پىغەمبەرو (ﷺ) ووتى: پیاویک جىهاد بکات و تىبىكۈشىت بۆ ئەوهى پىيى بلىن ئازايىه، وە پیاویک جىهاد بکات و تىبىكۈشىت بە دەمارگىرى، وە پیاویک جىهاد بکات و تىبىكۈشىت بۆ رىيا و خۆدەرخستان، ئايى لەم سى جۆرە كەسە كاميان جىهادو تىكۈشانەكەى لە پىيى خواي پەروەردگار دايىھ ؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرمۇسى: هەركەسيك (موسلمانىك) جىهاد بکات و تىبىكۈشىت بۆ ئەوهى ووتەي خواي پەروەردگار (دىنى خوا) بەرزو بلندو سەرگەوتتو بىت بەپاستى ئەو ھەول و جىهادو تىكۈشانە لە پىيى خواي پەروەردگار دايىھ.

ووتەكەى ئەو پياوه كە ووتى: ﴿يقاتل شجاعە﴾ واته: بۆ ئەوهى باسى غىرەت و ئازايىتى بىرىت و سوپاس و ستاش بىرىت.

وە: ﴿يقاتل حمیة﴾: خۆى بە گەورە دەزانىتت لەوهى كە لىتى بەرنەوەو زال بن بەسەريا، يان زەم و لۆمە بىرىت.

وە: ﴿ويقاتل ریاء﴾: بۆ ئەوهى شوينى بىبىنرىت، ئا ئەمەيە حەز كىردن بە پلەو پايدە بەرنى لە تاۋ دالى خەلکىدا.

جارى واهەيە كەسيك حەز دەكەت بە باشه باس بىرىت لە ترسى گلەيى و سەرزەنشتى خەلکى، بۆ نمۇونە: كەسيكى ترسنۇك لە نىوان كۆمەلە كەسيكى ئازادا، ئەم كەسە ترسنۇكە خۆى دەگىرىت و پاناكات لەناو جەنگدا يان شوينىكى ترسناكدا بۆ ئەوهى گلەيى لى نەكەن و سەرزەنشتى نەكەن.

يان كەسيك فەتوا ئەدات بە بى عىلەم و زانىارى لە ترسى ئەوهى پىيى نەلەن نازانىت، بەپاستى ئەم كارانە پالنەرن بۆ رىا كردن، بۆيە موسىمانى خۆشە ويست ئاگادارىبەو خۆت بىپارىزە.

باسى حەوتەم: رىگا چارە بەدەست ھىننانى نېيەت پاکى و چارەسەرى رىا

موسىمانى خۆشە ويست زانرا كە رىا كردن كرده وە چاكە كان ھەلدەوه شىئىتەوە، وە ھۆكارە بۆ تورەيى و سزاي خواي پەروەردگار، وە يەكىكە لە كارە لەناو بەرەكان، وە ترسناكى بەسەر موسىمانەوە نۆرتەر گەورەترە لە فيتنەو ئاشوبى مەسىحى دەجال.

بۆيە هەركارىك ئەوە ترسناكى بىت باش وايە موسىمان ئاگادار بىت و قۆلە ھەلبىلىت بۆ لاپىردن و چارەسەركردنى (رىا)، وە بنچىنە لق و پۆپەي رىا نەھىلىت، لەو چارەسەرانەي كە رىا ناھىلىت و نېيەت پاکى پى بەدەست دىت ئەم ھۆكارانەن (بە پشتىوانى خواي پەروەردگار):

۱. شارەزابۇن زانىنى ئەو جۆرە كرده وانەي كە بۆ بە دەست ھىننانى دونيا دەكىرىت، وە زانىنى جۆرۇ بەش و پالنەر ھۆكارەكانى رىا، پاشان بىرىن و دەركىرىنى ئەو نەخۆشىيە كوشىندەيە لە رەگەوە، لە پىشىشدا باسى ئەمانەمان كرد.

۲. ناسىنى گەورەيى خواي پەروەردگار بە ناولو سيفات و كارەكانى، ناسىنىكى راپست و دروست بە تىكەيىشتنىكى راپست و دروست لە قورئانى پىرۇز و سوننەت لەسەر مەنھەج و رېيازى ئەھلى سوننەو جەماعە، چونكە هەركاتىك بەندەي موسىمان زانىتى تەنها خواي پەروەردگار قازانچ و زيان، سەربەرز كردن و زەللىل و سەرشۇر كردنى بەدەستە، بەخشىن و نەبەخشىن، زىاندىن و مىاندىن بە دەستە، خواي پەروەردگار ئاگادارە بە خىانەتى چاولو ئەو نەيىنيانەي كە لەناو دەلەكاندان، ئەگەر ئەو بەندەيە خواي پەروەردگارى ناسى، وە زانىتى تەنها خواي پەروەردگار بە تاك و تەنها شايىستى ھەموو جۆرە پەرسىن و عىبادەت بۆ كردىكە، ئەمە بەرۇ بۇومەكە بىرىتىيە لە نېيەت پاکى و پاستگۈيىھە كى تەواو لەگەل خواي پەروەردگاردا، لەگەل ئەوەشدا پىيوىستە لەسەر بەندەي موسىمان كە شارەزاي يەكخواپەرسى بىت بە ھەموو جۆرە كانىيەوە.

۳. شاره زابون لوهی که خوای په روه ردگار ئاماده‌ی کرد ووه له دوازه‌زدا: له نازونیعمه‌تی خوشی به ههشت، وه سزاو ناخوشی و ناره‌حه‌تی ناو گپرو دفده‌خ، وه ناخوشی و ناره‌حه‌تی مردن و سره‌مه‌رگ، ئه‌گهه بنه‌دی مولسّلمان ئه‌مه‌ی زانی و جوان بیری لی کرده‌وه و که‌سیکی ثیریش بوبه، ئه‌وه له پیاوه پاده‌کات به ره و نیبیت پاکی، وه کرده‌وه ته‌نها بۆ خوای په روه ردگار ده‌کات.

۴. ترسان له کرده‌وه کردن بۆ به‌دهست هینانی دونیا، وه ئه و پیاوه که هله‌لوه‌شینه‌ره‌وهی کرده‌وه چاکه‌کانه، چونکه هرکه‌سیک له شتیک بترسیت ئه‌وه به‌رده‌وام لی پاده‌کات تا پزگاری ده‌بیت لی، هرکه‌سیک بترسیت (له توره‌یی و سزای خوای په روه ردگار) ئه‌وه زوو ده‌که‌ویته پی، وه هرکه‌سیک زوو بکه‌ویته پی ئه‌وه بئی‌گومان ده‌گات به پله‌وپایه‌یی به‌رزی به‌ههشت، بؤیه پیویست و واجبه له‌سهر بنه‌دی مولسّلمان هرکاتیک حزی له سوپاس و ستایش و باسی خله‌لک کرد با نه‌فسی خۆی ئاگادار بکاته‌وه و بیترسینی له به‌لاو نه‌خوشی پیا، وه تووش بوبون به توره‌یی خوای په روه ردگار، بؤیه هر مولسّلمانیک هه‌زاری و بئی‌دسه‌لاتی خله‌لکی زانی ئه‌وه بئی‌گومان ده‌حه‌سیت‌وه و دوره‌ده‌بیت له خه و په‌زاره و ده‌ردوو نه‌خوشی کوشنده‌ی پیا، هروهک هنديک له پیاوجاچاکانی پیشین فه‌رموویانه: ﴿بِهِرْنَگَارِي نَهْفَسَتْ بِهِرْهُوهْ بَقْ دُوْرَخْسَتْنَهْ وَهِيْ هَمُوْ هَوْكَارَهْ كَانِيْ پِيَا، سُوْرَبِهْ وَهَوْلَبَدَهْ بَا هَمُوْ خَهْلَكَى لَهْ بَهْرَ چَاوَتْ وَهَكَوْ مَنْدَالَ وَابَنَ، بَؤْيَهْ جِيَاوَازِي مَهْ كَهْ نَيْوانَ پَهْ رَسْتَنَهْ كَهْ تَهْ وَهْ لَهْ نَيْوانَ پَهْ رَسْتَنَهْ كَهْ تَهْ وَهْ كَاتِيْكَ خَهْلَكَتْ لَىْ دِيَارَ بَوْ عِيَادَهْ جَوَانَتْ بَكَهْ يَتْ لَهْ وَهْ كَهْ دِيَارَ نَهْ بَنْ وَ نَهْ تَبِيَنَنَ، وَهْ جِيَاوَازِي مَهْ كَهْ نَيْوانَ پَهْ رَسْتَنَهْ كَهْ تَهْ وَهْ كَاتِيْكَ هَهْسَتْ بَكَهْ يَتْ دَهْيَزانَنَ يَانَ نَا، بَهْلَكَوْ قَهْنَاعَهْتَهْ تَهْ بَيَتْ وَ دَلَّ ئَارَامَ بَهْ بَهْ عِيلَمَ وَ زَانِيَارِي خَوايِ پَهْ رَوْهِرْدَگَار﴾^(۴۴).

بؤیه هر به پشت به‌ستن به خوای په روه ردگار و پاشان ترسان له به‌تال بوبونه‌وهی کرده‌وه کان، که‌سانی خاوهن باوه‌بر زانیاری پزگاریان بوبه له و نه‌خوشی و به‌لا گه‌وره‌یه (پیا)، هروهک محمدی کوپری لبید (علیه السلام) له پیغه‌مبه‌رده‌یه (علیه السلام) فه‌رموویانه کمان بۆ ده‌گی‌ریت‌وه که فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ أَخْوَافَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشَّرُّكُ الْأَصْعَرُ، قَالُوا: وَمَا الشَّرُّ الْأَصْعَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا حَزَى النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَأَوْنَ فِي الدُّنْيَا فَانظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً﴾^(۴۵).

واته: ترسناکتین شتیک که لی لی بترسم توشستان ببیت (ئه‌ی مولسّلمانان) شیرکی بچوک، هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) فه‌رموویان: شیرکی بچوک چییه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه السلام)? پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام)؟ فه‌رمووی: پیا کردن، خوای په روه ردگار له برقی دواییدا ده‌فه‌رمویت (کاتیک پاداشتی خله‌لکی ده‌داته‌وه) به کرده‌وه کانیان (به‌پیی چاکه و خراپه‌یان لیپرسینه‌وهیان له‌گه‌لدا ده‌کات): برقن بۆ لای ئه‌وه که‌سانه‌ی که له دونیادا پیاتان له‌بهر ده‌کردن (کرده‌وه‌تان له‌بهر خاتری ئه‌وان و بۆ پازی بوبونی ئه‌وان ده‌کردن) سهیر بکه‌ن و بزانن هیچ پاداشتیکتان ده‌دهنه‌وه له‌سهر ئه‌وه کرده‌وانه‌ی که بوتان ده‌کردن.

هر له‌بهر ئه‌وه ترسه گه‌وره‌یه بوبه که هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) شوین که‌وتوانیان و زانیان و پیاوجاچاکان زور ترساون له و فیتنه و ئاشووبه ترسناکه، نموونه له‌سهر ئه‌مه، ئه‌م نموونانه‌ی لای خواره‌وه‌یه:

أ. خوای په روه ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا أَتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجْهَةُ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَجِعُونَ﴾ (آل المؤمنون: ۶۰).

واته: ئه‌وانه‌ی که ده‌به‌خشن له زه‌کات و خیرو کرده‌وه‌ی چاکه ده‌که‌ن، دلیان ده‌ترسیت نه‌وه کو لییان و هرن‌هه‌گیریت، چونکه ئه‌وانه بئی‌گومان لوهی که بولای په روه ردگاریان ده‌گه‌پینه‌وه.

^(۴۴) بروانه: الإخلاص والشرك الأصغر، للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف، ص ۱۳.

^(۴۵) أَحْمَدُ فِي الْمَسْنَدِ ۵/۴۲۸، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ۲/۴۵.

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشہ (رضی اللہ عنہا) فه رموموی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهُوَ الَّذِي يَزْنِي، وَيَسْرِقُ، وَيَشْرَبُ الْخَمْرَ؟﴾ قال: لا يا بنت أبي بكر (أو يا بنت الصدّيق) ولكن الرّجل يصوم، ويتصدق، ويصلّي وهو يخافُ لَا يُتَقْبَلُ مِنْهُ﴾^(۴۶). واته: ئەی پیغەمبەر (ﷺ) ئایا ئەوه كەسیکە زینا دەگات، دزى دەگات، مەھى دەخواتەوه؟ (تا له وە بترسیت كرده وە كانی لى وەرنە گیریت)، پیغەمبەر (ﷺ) فه رموموی: نەخیر ئەی كچى أبوبکر (یان كچى پاستگە) ئەوه پیاویکە (موسلمانیکە) رفۇو دەگریت، زەگات دەدات و خىریش دەگات، نویز دەگات، بەلام له وە دەترسیت لىی وەرنە گیریت.

ب. ابن أبي مليكة (رضي الله عنه) دەفرمومیت: ﴿أَدْرَكْتُ ثَلَاثَيْنَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ كُلُّهُمْ يَخَافُ النَّفَاقَ عَلَى نَفْسِهِ وَمَا مِنْهُمْ أَحَدٌ يَقُولُ: إِنَّهُ عَلَى إِيمَانِ جِرِيلِ وَمِيكَائِيلِ﴾^(۴۷).

واته: گەيشتم بە سى كەس لە هاوه لانى بەپىزى پیغەمبەر (ﷺ) ھەمويان لە دوورپویى دەترسان لە نەفسى خۆيان، وە لە كەل ئەم ترسەيان لە دوورپویى و پىاكىرىن كەسيان باوهپىان وانهبوو كە ئیمانيان وەكى ئیمانى (جېريل و مېكائىل)، چونكە (جېريل و مېكائىل) و ئەوانى تر پارىزداون لە گوناھ و تاوان، ترسىيان له سەرنىيە بە پېچەوانەي ھاوه لانى پیغەمبەر (ﷺ) كە ترسى تاوان و پىاييان ھەيءە^(۴۸).

ج. إبراهيم التيمي دەفرمومیت: ﴿مَا عَرَضْتُ قَوْلِي عَلَى عَمَلِي إِلَّا حَشِيتُ أَنْ أَكُونَ مُكَذِّبًا﴾^(۴۹).

واته: ھىچ كاتىك قسەكانم نەداوه بەپۈرىي كەنەندا ئىلا لە دەرساوم كە من كەسیکى درقىن بىم (واته: ئەوهى دەيلىم لەكارى چاکە و فەرمان بە كەنەن دەكەم خۆم نەيکەم، يان بە خەلکى بلىم كارى خراپە مەكەن كەچى خۆم بىكەم).

د. ئیمامى حەسەن (پەھمەتى خواى لىتىت) دەفرمومیت: ﴿مَا حَافَهُ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا أَمْنَهُ إِلَّا مُنَافِقٌ﴾^(۵۰).

واته: ھىچ لە پىا ناترسیت مەگەر ئیماندار، وە ھىچ لە پىا ئەمین نىيە مەگەر كەسیکى دوورپو.

ه. ئیمامى عمر (رضي الله عنه) بە حذيفە فه رمومو: ﴿شَدَّدْتُ بِاللَّهِ هَلْ سَمَّيْنَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْهُمْ "يَعْنِي مِنَ الْمُنَافِقِينَ"؟ قَالَ: لَا. وَلَا أَرْكَ كَيْ بَعْدَكَ أَحَدًا﴾^(۵۱).

واته: ئەی حذيفە سوئىندت دەدەم بە خواى پەرورەردگار ئایا پیغەمبەر (ﷺ) ناوى منى هيئنا لە كۆمەلى دوورپوەكان يان نا؟ حذيفە فه رموموی: نەخىر، بەلام دواى تو ئەو شايەتىيە بۇ كەس نادەم.

و. گىرەداوه تەوه لە أبو الدّرداء كە فه رمومويەتى: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خُشُوعِ النَّفَاقِ﴾ قىل: وَمَا خُشُوعُ النَّفَاقِ؟ قال: أَنْ تَرِي الْبَدَنَ خَاشِعاً وَالْقَلْبَ لَيْسَ بِخَاشِعاً﴾^(۵۲).

واته: ئەی خواى پەرورەردگار پەنات پى دەگرم لە خشوعى دوورپویى، ووترا: خشوعى دوورپویى چى يە؟ فه رموموی: دەبىنىت كەسیک لاشە خاش و مل كەچە بەلام دلى وانىيە (واته: بە لاشە زۆر مل كەچ و لە خوا ترس دىيار بىت بەلام بە دل وانە بىت).

ز. وە ھەروەھا لىي گىرەداوه تەوه كە فه رمومويەتى: ﴿لَأَنْ أَسْتَيْقِنَ أَنَّ اللَّهَ تَقْبَلُ لِي صَلَةً وَاحِدَةً أَحَبُّ إِلَيْيَ مِنِ الدُّنْيَا وَمَا

^(۴۶) ابن ماجه، كتاب الرهد، باب: التوفى في العمل، ۱۴۰/۲، برقم ۴۱۹۸، والترمذى، كتب تفسير القرآن، باب: ومن سورة "المؤمنون"، ۳۲۷/۵، برقم ۳۱۷۵، وصححة الألبانى فى سلسلة الأحاديث الصحيحة برقم ۱۶۲، وفي صحيح ابن ماجه، ۴۰۹/۲.

^(۴۷) رواه البخاري معلقاً جزروماً به، قال ابن حجر: وصله ابن أبي حيثمة في تاريخه. انظر: فتح الباري ۱۱۰/۱.

^(۴۸) بیرونە: عمدة القاري ۱/۲۷۵.

^(۴۹) البخاري مع الفتح معلقاً ومجزوماً به، قال ابن حجر: وصله ابن أبي حيثمة في تاريخه. انظر: فتح الباري ۱۱۰/۱.

^(۵۰) البخاري مع الفتح، وقال ابن حجر: وصله جعفر الفريابي في كتاب صفة المنافقين، وصححه. انظر: الفتح ۱۱۱/۱.

^(۵۱) ابن كثير بنحوه، في البداية والنهاية ۱۹/۵، وانظر: صفات المنافقين لابن القيم ص ۳۶.

^(۵۲) ذكره ابن القيم في صفات المنافقين ص ۳۶.

فیها، إن الله يقول: إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُنَّقِيْنَ (المائدة: ٢٧) ^(٥٣)

واته: ئەگەر بىگومان بومایه لەوهى كە خواى پەروھردگار تەنها يەك نويزىكى ليم وەرگرتۇوه ئەوه بەلامەوه خۆشە ویستىر بۇو له هەموو دونياو ئەوهى كە تىايىدایه، لەبەر ئەوهى خواى پەروھردگار فەرمۇویەتى: {إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُنَّقِيْنَ} ^(٥٤) {واته: خواى پەروھردگار خىرو چاكە و عىبادەت لەو كەسانە وەردەگىرىت كە لە خوا دەترىن و خۆيان لە خراپە و تاوان بە دوورەگىن}.

ح. عبد الرحمن بن أبي ليلى فەرمۇویەتى: ﴿أَدْرَكْتُ عِشْرِينَ وَمَائِئَةً مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ، يُسَأَلُ أَحَدُهُمْ عَنِ الْمَسَأَلَةِ، مَا مِنْهُمْ رَجُلٌ إِلَّا وَدَّ أَنْ أَخْأُدَ كَفَاهُ﴾ ^(٥٤).

واته: گەيشتم بە سەدو بىست كەس لە ھاوهلانى بەرپىزى پېغەمبەر لە پاشتىوانان، كاتىك پرسىيارى بابەتىك لە يەكىكىان بىكرايە، ھەر يەكىك لەوان حەزى دەكىد براكەي وەلامى بىدایەتەوە (لە ترسى پىا).

٥. راکىدىن لە سەرزەنشتى خواى پەروھردگار، چونكە يەكىك لە ھۆكارەكانى پياکىدىن بىريتىيە لە راکىدىن لە سەرزەنشت و گلهىي خەلکى، بۆيە كەسى زىر ئەو كەسەيە دەزانىتىت پاکىدىن لە سەرزەنشتى خواى پەروھردگار لە پىشىتە، لەبەر ئەوهى سەرزەنشتى خواى پەروھردگار چاكە و جوانىيە، ھەروھە كۈجەرەپىاۋىتكە بە پېغەمبەرى ووت: ﴿إِنَّ مَدْحِي زَيْنَ وَذَمَّيْ شَيْنَ، فَقَالَ اللَّهُ ذَلِكَ اللَّهُ﴾ ^(٥٥).

واته: ئەگەر من ستايىشى كەسىكىم كىرد ئەوا ستايىشكراوه لاي خواى پەروھردگار، وە ئەگەر من سەرزەنشت و لۆمەى كەسىكىم كىرد ئەوا سەرزەنشت كراوه لاي خواى پەروھردگار، پېغەمبەر فەرمۇوی: ئەوهى ئەو سىفەتى تىا بىت تەنها خواى پەروھردگارە، نەوهەك تو، واته: ئەو پىياوه مەبەستى ئەوهبوو خۆى ھەلبكىشىت و گەورەيى خۆى دەربخات بەوهى كە ووتى ^(٥٦).

وە گومان لەوهدانىيە ئەگەر بەندەيەكى موسىلمان لە خەلکى ترساوا پازىيانى كرد بە تورپەيى خواى پەروھردگار، ئەوه خواى پەروھردگار تورپە دەبىتلىي و وە خەلکىشى لى توپە دەكەت.

بۆيە ئەي بەندەيى موسىلمان ئايلا لە تورپەيى خەلک دەترسىت؟ لە كاتىكدا ترسان لە خواى پەروھردگار لە پىشىتە ئەگەر تو بەندەيەكى راستكۈيت لە ئىمان و باوهپەكتەدا.

٦. زانىن و شارەزا بۇونى ئەو كارانەي كە دەبىتە مايەي پاکىدىنى شەيتان، لەبەر ئەوهى شەيتان سەرچاوهى ھەموو پياو بەلاؤ ناپەھەتىيەكە، بۆيە شەيتانى دوور لە رەحم بەزەيى خواى پەروھردگار لە زۆر شت راھەكەت، لەوانە: بانگ دان، قورئان خويىندن، بىرىنى سوجەتى قورئان خويىندن (سُجْدَةُ التَّلَاوَةِ)، پەنا گرتىن بە خواى پەروھردگار لە شەيتان، ووتىنى (بِسْمِ اللَّهِ) لە كاتى دەرچون لە مال، وە ووتىنى (بِسْمِ اللَّهِ) لە كاتى چوونە ناو مىزگەوت لە گەل ئەو ويردانەي كە لە سوننەتدا هاتنۇوه، وە بەردەوام خويىندى ويردەكانى بەيانيان و ئىتىواران، وە خويىندى ويردەكانى دواى نویىژە فەرزەكان، وە خويىندى ھەموو ويردە شەرعىيەكان ^(٥٧).

٧. زۆر كەدنى كىدەوه خىرو چاكەكان و پەرسىتنە نەيىيەكان و شاردەنەوەيان، وەكۇ: شەونویىز، خىرى نەيىنى، گىريان لە

^(٥٣) ذكره ابن كثير في تفسيره ٤١/٢، وعراوه إلى ابن أبي حاتم، والآية من سورة المائدة، الآية: ٢٧.

^(٥٤) الدارمي في سننه ٥٣/١، وابن المبارك في الزهد، ١٤٠/١، برقم ٤٩.

^(٥٥) أحمد في المسند ٣٩٤/٣، ٤٨٨، من حديث الأقرع بن حابس ، وإسناده حسن، ورواه الترمذى وحسنه برقم ٣٢٦٣.

^(٥٦) بىروانە: تحفة الأحوذى (١٠٩/٩).

^(٥٧) بۇ زىاتر شارەزابۇن لەم بابەتە، بىروانە: كتاب مقام الشيطان في ضوء الكتاب والسنة لسليم الملالى، كە بەراسىتى كىتابىتىكى زۆر گىرنگ و بە سودە، والإخلاص لحسين العوايشة ص ٥٧-٦٣.

ترسی خوای په روه ردگار له شوینیکی ته نیایدا، کردنی نویژه سوننه ته کان، پارانه وه بق برایانی مسلمان به نهیتی و شاراوه بی، له بر ئه وهی خوای په روه ردگار بهنده يه کی له خوا ترس و شاراوهی خوش ده ویت، هاوه لی به ریزی پیغامبر ﷺ سعد کورپی ابی و قاص (رضی الله عنهما) ده فه رمویت: گویم له پیغامبری خوا ببو ﷺ ده فه رموو: **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْعَنِيَّ الْخَفِيَّ** ^(۵۸).

واته: خوای په روه ردگار بهنده يه کی له خوا ترسی دهوله مهندی شاراوهی خوش ده ویت (دهوله مهند له دل و ده رووندا، شاراوه له کردنی ئه و کرده وه چاکانه که باش وايه به نهیتی بکریت).

۸. گوئ نه دان به سه رزه نشت و ستایشی خه لکی، له بر ئه وهی ئه م کارانه نه سودی هه يه و نه زیانیش، به لکو پیویسته بهنده مسلمان ته نهها له سه رزه نشتی خوای په روه ردگار بترسیت، وه ته نهها دلی به به خشش و ره حم و ستایشی ئه و خوش بیت: **فُلِّيْفَضْلِ اللَّهِ وِرَحْمَتِهِ، فَيَذَلِّكَ فَلِيْفَرَحُوا هُوَ حَيْرٌ مَّمَّا يَجْمَعُونَ** ^(۵۸) (يونس: ۵۸).

واته: ئهی پیغامبر ﷺ به موسولمانان بلی: بادل خوش و شادمان بن به فهزل و به خشش و ره حمته تی خوایی (که نیسلام و قورئانی پیروز و سوننه ته) که وابوو با ته نهها بهوه دلخوش بن، دلخوشیان بهوه زور چاکترو باشتره له هه مهو ئه و سه روهت و سامانه که خه لکی کوی ده کنه وه. بؤیه ووتھی زوربیه زانایانی پیشین له سه ره ئه وه يه که مه بست به **فِضْلِ اللَّهِ وِرَحْمَتِهِ** قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغامبره ﷺ.

دهی که وابوو ئهی بهنده مسلمان پشت هله لکه له سوپاس و ستایشی خه لکی بئ پیویست به لیی به وینه که سانی پشت هله لکدوو له دنیاو پوو کردووه دوارپُرُز، هر کاتیک ئه مهت بق کرا و بؤت گونجا ئه وه نییهت پاک کردن وه ت بق خوای په روه ردگار له سه رئاسان ده بیت.

موسلمانی خوش ویست کاتیک ده توانیت پشت هله لکهیت له سوپاس و ستایشی خه لکی: ئه گه رتۆ به دلنيایه و زانیت ستایشی خه لکی سودت پیناگه يه نیت، وه سه رزه نشتی خه لکی زیانت پیناگه يه نیت و ناشیرینت ناکات، به لکو ته نهها خوای په روه ردگار ئه وانه بی به دهسته، بؤیه پشت هله لکهیت له سوپاس و ستایشی ئه وانه که ستایشیان جوان ناکات، وه پشت هه ل بکه له سه رزه نشی ئه وانه که سه رزه نشتیان ناشیرینت ناکات، وه ده سه لاتت به سه ره ئه م کاره دا نابیت ته نهها به نارام گرتن و دلنيایی نه بیت، بؤیه هر که سیک ئارام گرتن و دلنيایی له دهستدا، نمونه وه کو که سیک وايه که ده يه ویت گه شتیک به ناو ده ریادا بکات به لام بئ که شتی و پاپو.

موسلمانی خوش ویست سه يری ئه و که سه بکه که سه رزه نشت ده کات:

* ئه گه رئه و که سه که سیکی راستگو بیت له سه رزه نشت که يدا، مه بستی ئاموزگاری کردنت بیت، ئه وه تو ئه و ئاموزگاریهی لی وه ربگره، له بر ئه وهی که م و کورپیه کانتی بق کوکردوت وه وه کو دیاريیه ک پیشکه شی کردویت، بؤیه توش لیی وه ربگره.

* وه ئه گه رئه و که سه که سه رزه نشت ده کات که سیکی راستگو نه بیت له سه رزه نشت که يدا، ئه وه خوش تووشی درق و تاوان کردووه و توش سودت لیی بینیوه، له بر ئه وهی ئاگاداری کردویت ته وه له خراپه کانت له کاتیکدا خوت ئاگات لیی نه بوبه، وه ئه و تاوانانه بیه بیر هینتاویت ته وه که خوت له يادیانت کردووه.

* ئه گه رئه و که سه که سه رزه نشت ده کات به درق ئه و سه رزه نشت ده کات و بؤتی هله استووه، ئه وه توی مسلمان ئه گه رئه و تاوانه شت تیا نه بیت ئه وه بئ گومان هله و تاوانی ترت تیدایه، بؤیه له م کاته دا يادی نازو نیعمه ته کانی خوای په روه ردگار بکه به سه رته وه که ئه و که سه درق هله استه ئاگاداری هه مهو که م و کورپی و تاوانه کانت نییه، وه ئه و

درؤیه‌ی که بُوت هله‌بستراوه ده بیت مایه‌ی سرینه‌وهی توانه‌کانت نه‌گهر ئارامی له سه‌ر بگریت و چاوه‌پیی پاداشتی خواه په روه‌ردگار بیت، وه پیویسته برانیت ئه و که سه درق هله‌بسته خوی تووشی توان کردووه و خوی تووشی توره‌یی خواه په روه‌ردگار کردووه، بُویه تو له و باشت‌به عافی بکه و لیئی خوش ببه ﴿أَلَا يَجْهُونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (النور: ٢٢).

واته: ئایا پیتان خوش نییه و حزناکه‌ن خواه په روه‌ردگار لیتان خوش ببیت و عافتان بکات (به‌لی)، خواه په روه‌ردگار زقر لیخوش ببو زقر به‌هزه‌ییه.

٩. یادکردنی مردن و کورتی هیاو ائوات، خواه په روه‌ردگار ده فه‌رمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوفَّى نَفْسٌ أُجْوَرُ كُلِّ يَوْمٍ أَلْقِيَمَةً فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَّعَ الْغُرُورُ﴾ (آل عمران: ١٨٥). واته: هه موو نه‌فس و پروح له به‌ریک ده بیت بمریت، وه له پوژی دواییدا پاداشت و هرده‌گرنه‌وه له سه‌ر کرده‌وه کانتان، بُویه هه رکه‌سیک له ئاگری دوزه‌خ پزگاری بیت و ده ر بچیت (نه‌گهر به گاوه‌لکیش بیت) و بچیت به‌هه‌شته‌وه ئه‌وه بی‌گومان سه‌رفرازو پزگار ببووه، وه زیانی دونیا هیچ نییه ته‌نها له‌زه‌تیکی کاتی و به‌سه‌ر چووی هه‌لخه‌لته‌نره.

وه هه روه‌ها ده فه‌رمویت: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكُُسِّبُ غَدَّاً وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَمِيرٌ﴾ (لقمان: ٤).

واته: هیچ که‌سیک (نه‌فسیک) نازانیت به‌یانی چی ده کات (له کارو کاسبی و هه‌لس و که‌وت)، هیچ که‌سیک (نه‌فسیک) نازانیت که‌ی و له چی شوینیک ده مریت، خواه په روه‌ردگار زقر شاره‌زایه به ئاشکراو نهیئنی هه موو کاره‌کان.

١٠. ترسان له مردنی دواپُز خراپی، به‌نده‌ی موسلمان ده بیت زقر بترسیت له‌وهی که کرده‌وه پیاکانی کوتا کرده‌وه کانی بیت و کوتایی زیانی بیت (به‌و کرده‌وه پیاپیه‌وه بمریت) بُویه گهوره‌ترین زیان و خه‌ساره‌مندی ئه‌وه کاره‌یه، له به‌ر ئه‌وهی مرؤفه‌کان له پوژی دواییدا له سه‌ر ئه‌وه کرده‌وهی زیندوو ده بنه‌وه که له دونیادا له سه‌ری ثیاون و له سه‌ریشی مردوون، خه‌لکی زیندوو ده کرینه‌وه له سه‌ر نییه‌تکانیان له دواپُزدا، وه باشت‌رینی کرده‌وه کان کوتاییه‌که‌یه‌تی.

١١. هاوریتیه‌تی کردنی که‌سانی نییه‌ت پاک و له خوا ترسان، چونکه که‌سانی نییه‌ت پاک و له خوا ترسان بیبه‌شت ناکه‌ن له خیرو چاکه، وه ده بنه پیشه‌نگ و پیشه‌وای چاکه بُوت، به‌لام که‌سانی پیابازو هاوه‌ل بپیاردہران ده تسوتینن له ئاگری دوزه‌خدا نه‌گهر شوینی کرده‌وه کانیان بکه‌ویت.

١٢. پارانه‌وه و په‌نا بردنه به‌ر خواه په روه‌ردگار تا په‌نات بدت‌له پیا، هه روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فیری کردوین ئه‌م دوعایه بخوینین، هر وهک ده فه‌رمویت: ﴿بِأَيْهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا الشَّرُكُ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمَلِ، فَقَالَ عَصْبُ الصَّحَابَةِ كَيْفَ نَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمَلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَن نُشَرِّكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَكَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ﴾ (٥٩).

واته: ئه‌ی موسلمانان خوتان بپاریزنه له شیرک و هاوه‌ل بپیاردانه که شاراوه‌تره له شوین پیئی میرووله، هاوه‌ل‌انی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمودیان: چون خومانی لیپاریزین له کاتیکدا شاراوه‌تره له شوین پیئی میرووله؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: بلیین: ئه‌ی په روه‌ردگارمان په‌نات پیده‌گرین که بچوکتین هاوه‌لت بق بپیاریدهین و بشزانین، وه په‌نات پیده‌گرین له و توانه‌ی (شیرکه‌ی) که ئه‌نجامی بدھین و نه‌یزانین.

١٣. به‌نده‌ی موسلمان هه‌ول بدت و حجز بکات که خواه په روه‌ردگار یادی بکات له بیری نه‌کات، وه پیشخستنی یادی خواه په روه‌ردگار به‌سه‌ر ستایشی به‌نده‌کاندا، ﴿فَآذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ (البقرة: ١٥٢).

و اته: به رده‌های میام بکم منیش یادتان دهکم و له بیرتان ناکم.

وه پیغمبر (ص) فه رموده کی قوسیمان له خواه په روهدگاره وه بُو دهگیریت وه که فه رموده تی: ﴿أَنَا عَنِّيْدٌ ظَنَّ عَبْدِيْ بِيْ وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِيرًا تَقَرَّبُ إِلَيْهِ ذَرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذَرَاعًا تَقَرَّبُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْهُ هَرَوَةً﴾^(۶۰).

و اته: من له گه لیام کاتیک یادم دهکات (به زانیاری و دهسه‌لات له گه لیدایه) بؤیه هر کاتیک ئه و به نده‌یه م له نه فسی خویدا یادی کردم، ئه وه منیش له نه فسی خومدا یادی دهکم، وه ئه گه ر یادی کردم له ناو کومه لیکدا، ئه وه من یادی دهکم له ناو کومه لیکدا که زور چاکترو باشتون لهوان، وه ئه گه ر ئه و به نده‌یه م بستیک لیم نزیک ببیته وه ئه وه من بالیک لیی نزیک ده بمه وه (زیاتر به هانایه وه دیم)، وه ئه گه ر ئه و به نده‌یه م بالیک لیم نزیک ببیته وه ئه وه من هنگاویک لیی نزیک ده بمه وه، وه هر کاتیک ئه و به نده‌یه م هات بُو لام (پوی کرده من و عیباده‌تی منی کرد) ئه وه من زیاتر لیی نزیک ده بمه وه (به عیلم و زانیاری و به هاناوه هاتنی). خواه په روهدگار پشتیوانمان بیت^(۶۱).

۱۴. چاو نه بعون له و شتنه‌ی که له زیر دهستی خه لکیدایه، چونکه نیبیت پاکی و حز بعون به سوپاس و ستایش و حز بعون به و شتنه‌ی که له لای خه لکیه له دلیکدا کو نابنه وه، مه گه ر وه کو کوبونه وه ئا وو ئاگر، یان بزن مرثک و ماسی (ئه مانه‌ش مه حالن)، بؤیه مسلمانی خوش‌ویست هر کاتیک نه فست داوای نیبیت پاکی لیکریت ئه وه یه که مجار پوو بکه ر ته ماح و سه‌ری ببره به چه قوی بئ‌ئومید بعون له وانه که له لای خه لکی ههن، کاتیک ده‌توانی به ئاسانی ته ماح بعون به و شتنه‌ی که لای خه لکی هه یه سه‌ریبی، ئه گه ر زانیاری و دل‌نیاییه کی ته‌واتت هه بیو به وه که هر شتیک تو هرزت پییه‌تی ئیلا به دهست خواه په روهدگاره، وه گه نجینه هه موو کاره کان له زیر دهستی خواه په روهدگار دایه و به دهست هیچ که س نیبیه جگه له وه هیچ شتیک به دهست نایهت مه گه ر لای خواه په روهدگاره وه بیت^(۶۲).

۱۵. زانین و شاره زابونی به رویم و سوودو پاشه پرژه چاکه کانی نیبیت پاکی له دونیاو دواپرژدا، له و به روو بوم و سودانه: نیبیت پاکی هوکاره بُو سه‌رک و تنسی ئه م ئوممه ته، هوکاره بُو پریگار بعون له سزای خواه په روهدگار، هوکاره بُو به رزی پله و پایه له دونیاو دواپرژدا، هوکاره بُو سه‌لامه بعون له سه‌رلیشیوای له دونیادا، هوکاره بُو ئه وه خواه په روهدگار ئه و به نده‌یه خوش بويت و فريشته کانیش خوشیان بويت، هوکاره بُو بونی ناوی باش، هوکاره بُو لا چون و نه مانی ته‌نگ و چه‌لهمه و ناخوشی دونیاو دواپرژ، هوکاره بُو دل ئارامی و ههست کردن به بهخته و هری زیان، هوکاره بُو به رگه‌گرتن و هه لگرنی هه موو ناخوشی و ناره‌حه‌تیه کان، باوه‌ر جوان و رازاوه دهکات له ناو دلدا، هوکاره بُو گیرابونی پارانه وه، هوکاره بُو به دهست هینانی نازو نیعمه و موژده دلخوش که رله ناو گوردا، خواه په روهدگار پشتیوانی هه موو لایه کمان بیت^(۶۳).

بؤیه مسلمانی خوش‌ویست ئه گه ر پاری بعونی خواه په روهدگارت ده‌ویت، ئه گه ر سه‌رفرازی و پریگار بعون و خوش‌ویستی خواه په روهدگار ده‌ویت، ئه وا هه ولبده نیبیت پاک بکه وه بُو خواه په روهدگار و دور بکه وه رابکه له ریا.

^(۶۰) متفق عليه من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه: البخاري واللفظ له، كتاب التوحيد، ۲۱۶/۸، برقم ۷۴۰۵، ومسلم، كتاب الذكر والدعاء، باب الحث على ذكر الله، ۲۰۶۱/۴، برقم ۲۶۷۵.

^(۶۱) بُو ئه وانه کیششوو بروانه: منهاج القاصدین ص ۲۲۱-۲۲۳، وه كتاب الإخلاص لحسين العوايشة ص ۶۴-۶۶، وه الرياء ذمه وأثره السبي في الأمة لسليم الملاي ص ۷۲-۶۱، وه الإخلاص والشرك الأصغر للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف، ص ۱۳.

^(۶۲) بروانه: الفوائد لابن القیم ص ۲۶۷-۲۶۸.

^(۶۳) بروانه: كتاب الإخلاص للعوايشة ص ۶۴-۶۶.

لە كۆتايىدا داواكارم لە خواى پەروھردگار كە من و تۇو سەرجەم بانگەوازكاران و پىشەوايان و موسىلمانان بە گشتى بپارىزىت لەو تاوان و بەلا ترسناكە، آم——ين.

و لا حول و لا قوة إلا بالله العلي العظيم .

=====

مەلیکەرەب شەخ

www.ba8.org

لە دوعاى خېرىنى بەشمان مەكتەن